

Η Αριστερά να αναλάβει την πρωτοβουλία

Ενάμιση χρόνο μετά την άνοδο στην εξουσία του Συναγερμού και του Αναστασιάδη στην προεδρία το Κυπριακό βρίσκεται στη χειρότερη θέση του εδώ και δεκαετίες.

Η πρώτη και καταστροφική κίνηση του Αναστασιάδη ήταν, 15 μέρες μετά την άνοδό του στην προεδρία, το κούρεμα καταθέσεων και το ξεπούλημα των κυπριακών τραπεζών στην Ελλάδα. Κίνηση που διέλυσε την τραπεζική πίστη και κατ'επέκταση το τραπεζικό σύστημα της Κύπρου, με καταστροφικές συνέπειες για ολόκληρη την οικονομία.

Δεύτερη και καταστροφική κίνηση, σε σχέση με το Κυπριακό αυτή τη φορά, ήταν η απόφασή του για διακοπή των συνομιλιών με την τουρκοκυπριακή κοινότητα, με αφορμή την κάθοδο του Barbaros στην Κυπριακή ΑΟΖ. Μια κίνηση που τείνει να βάλει τις συνομιλίες στην κατάψυξη για απροσδιόριστο χρόνο και μαζί τη λύση του Κυπριακού, με απρόβλεπτες τις συνέπειες για το επόμενο διάστημα.

Ταυτόχρονα, η διακοπή των συνομιλιών φέρνει την ελληνοκυπριακή κοινότητα σε αντιπαράθεση όχι μόνο με την Τουρκία αλλά και την τουρκοκυπριακή κοινότητα. Απομένει το κλείσιμο των οδοφραγμάτων που είναι απαίτηση των εθνικιστών και πατριδοκάπηλων για να βάλει και την οριστική ταφόπλακα στη λύση και να οδηγήσει στην οριστικοποίηση της διχοτόμησης.

Ο Αναστασιάδης με την άνοδό του στην Προεδρία έφερε και κάποιες αμυδρές ελπίδες ότι θα μπορούσε να κινηθεί με περισσότερη τόλμη από ό,τι ο προκατόχος του για τη λύση. Ελπίδες που συντηρούσε η στάση του τότε ως αντιπολίτευση απέναντι στον Τάσο και σε σχέση με το σχέδιο Ανάν. Πολύ γρήγορα όμως στην πράξη, ο Αναστασιάδης όντας στην εξουσία και έχοντας ως πρώτιστο καθήκον τα συμφέροντα του χώρου που εκπροσωπεί και έρμαιο των ισορροπιών μεταξύ των δυνάμεων που τον έφεραν στην εξουσία, στο μόνο που αναλίσκονται είναι το πώς θα εφαρμόσει τις πιο βάρβαρες και αντιλαϊκές οικονομικές πολιτικές από της ίδρυσης της Δημοκρατίας και στην εδραίωση της εξουσίας του και γενικότερα του Συναγερμού.

Από πλευράς Αναστασιάδη, η εγκατάλειψη των συγκλίσεων Χριστόφιας - Ταλάτ και το ξεκίνημα των συνομιλιών από μηδενική βάση, η προβολή και σύνδεση της παράδοσης του Βαρωσιού σαν προϋπόθεση έναρξης των συνομιλιών, το ότι ανέλασε πέραν των έξι μηνών για ένα ανακοινωθέν με τον Έρογλου που χρειαζόταν με πολύ δύο με τρεις ώρες, η άρνησή του για χρονοδιάγραμμα κατάληξης των συνομιλιών και τώρα η ίδια η διακοπή των συνομιλιών, με την πρώτη αφορμή, δείχνει ότι το μόνο που τον ενδιαφέρει στο παρόν στάδιο είναι το ροκάνισμα του χρόνου, η εδραίωση της εξουσίας του και οι σχεδιασμοί του για μια δεύτερη πενταετία.

Και αυτά όλα συμβαίνουν μέσα

ΚΥΠΡΙΑΚΟ

σε συνθήκες παράλυσης της οικονομίας και βαθιάς ύφεσης, όπου το μόνο που θα μπορούσε να αντιστρέψει την κατάσταση και να βγάλει την οικονομία από το σημερινό τέλμα θα ήταν μια λύση του Κυπριακού με όλα τα θετικά που αυτό θα συνεπαγόταν: Ανοικοδόμηση του Βαρωσιού και άλλων περιοχών, σταθερότητα και επενδύσεις, άνοιγμα εμπορίου με την τεράστια αγορά της Τουρκίας, αξιοποίηση υδρογονανθράκων κ.λπ. και κ.λπ.

Την ίδια ώρα, ο Αναστασιάδης όπως και όσοι σήμερα τον στηρίζουν στις επιλογές του είχαν και έχουν την ψευδαισθηση ότι θα καρπούσαν τα οφέλη από τους υδρογονάνθρακες

από μόνοι τους έχοντας στη διαχείρισή τους την Κυπριακή Δημοκρατία και αγνοώντας την τουρκοκυπριακή κοινότητα. Το μοτίβο τους δε τα τελευταία χρόνια, το οποίο επαναλάμβαναν με αλαζονεία απέναντι στην άλλη κοινότητα, είναι ότι θα ωφελείτο και αυτή μετά τη λύση του Κυπριακού. Μια αλαζονεία που αποκλήθηκε με τον καθορισμό της ΑΟΖ με το Ισραήλ και λόγω των συμφωνιών με την αμερικάνικη πολυεθνική Noble και την ισραηλιτική Delek. Θεώρησαν έτσι ότι εξασφάλισαν αρκετή προστασία, αγνοώντας τον παράγοντα Τουρκία, παρά τις προειδοποιήσεις Ευρωπαίων και Αμερικανών διπλωματών και παρά τις προτροπές τους για λύση του Κυπριακού, αν θέλουμε να ωφεληθούμε και από τους υδρογονάνθρακες και να καταστεί η Κύπρος περιφερειακός κόμβος.

Αντί για αποφασιστικά βήματα προς τη λύση, βάζοντας στο τραπέζι των συνομιλιών και το ζήτημα «ενέργεια», ο Αναστασιάδης προσπαθούσε συνεχώς να ροκανίζει το χρόνο μη αποδεχόμενος οποιοδήποτε χρονοδιάγραμμα και δηλώνοντας με θράσος και κουτοπονηριά ότι (Εφημ. Αλήθεια) θα ήθελε να δει να οδηγούμαστε σε λύση πριν την εξάντληση της ... πενταετίας του το 2018!

Αποδεικνύεται, όμως, όπως και στην περίπτωση των S300, ότι όταν ο Συναγερμός, με δεκανίκι του το ΔΗΚΟ, βρίσκεται στην εξουσία γίνε-

ται επικίνδυνος. Μη έχοντας επίγνωση των αναλογιών και των ισορροπιών μεταξύ των κυρίαρχων συμφερόντων της Δύσης και των συμφερόντων της περιοχής μπαίνουν σε μια αντιπαλότητα με την Τουρκία που μόνο την Κύπρο και τον λαό της δεν έχει να ωφελήσει. Οι φιέστες δε μεταξύ κυβερνήσεων Ελλάδας και Κύπρου με τα σύμφωνα που υπογράφουν όπως και με την Αίγυπτο, αν δεν προκαλούν θυμηδία, ρίχνουν ακόμα περισσότερο λάδι στις εθνικές αντιπαράθεσεις, υποθάλλουν τον εθνικισμό και ψευδαισθήσεις που πολύ γρήγορα πιθανό να τις δούμε να διαψεύδονται, με οικτρό όμως τρόπο. Ακόμα και στην περίπτωση

«ομοψυχία». Αντίθετα, αυτή βοηθά στην εδραίωση της δεξιάς και των συμφερόντων της αστικής τάξης. Ειδικά στις σημερινές συνθήκες οικονομικής κρίσης και σκληρών πολιτικών λιτότητας ενάντια στους εργαζόμενους που ακολουθεί η κυβέρνηση, έχει απόλυτη ανάγκη το καμουφλάζ της εθνικής ενότητας. Ακόμα, η εθνική ενότητα των Ελληνοκυπρίων με τη σειρά της δίνει τα αναγκαία όπλα στον Έρογλου και τους λοιπούς εθνικιστές του Βορρά για να προπαγανδίζουν για την αναγκαιότητα και της δικής τους εθνικής ενότητας. Ιδιαίτερα αυτό βοηθά τον Έρογλου στην προσπάθειά του για επανεκλογή στην προεδρία στις εκλογές του ερχόμενου Απριλίου.

Η Αριστερά άμεσα πρέπει να διαχωρίσει τη θέση της από τον Αναστασιάδη, αν επιμένει με διάφορα προσχήματα να αρνείται να επανέλθει στις συνομιλίες και να αναπτύξει τις δικές της πρωτοβουλίες και προτάσεις που θα στοχεύουν στη λύση του Κυπριακού. Η λύση του Κυπριακού περνά μέσα από το κέρδιμα και ενεργοποίηση των Τουρκοκυπρίων σε μια τέτοια κατεύθυνση (αυτό έχουν αποδείξει οι κινητοποιήσεις τους το 2003-4) και όχι από τις διαθέσιμες θετικές ή αρνητικές της Τουρκίας. Η Τουρκία αποδείχτηκε ότι απλώς για τα δικά της συμφέροντα εκμεταλλεύεται περιόδους διχόνοιας και αντιπαράθεσης μεταξύ των δύο κοινοτήτων. Το κλειδί της λύσης βρίσκεται στην ενότητα και την κοινή δράση Ε/κυπρίων και Τ/κυπρίων και όχι στην Τουρκία.

Στις σημερινές συνθήκες κρίσης και αστάθειας σε ολόκληρη την περιοχή, η λύση του Κυπριακού αποτελεί επιτακτική ανάγκη και για το Νότο αλλά και το Βορρά. Η Αριστερά μπορεί να παίξει ιστορικά καταλυτικό ρόλο αν ξεκινήσει εκστρατεία μέσα στους Ελληνοκύπριους για μια τέτοια προοπτική, στοχεύοντας παράλληλα σε κοινές δράσεις με τις τουρκοκυπριακές μάζες και τις οργανώσεις τους.

Θα είναι, όμως, η Αριστερά πειστική και στις δύο πλευρές του συρματοπλέγματος αν μέσα από διαφανείς διαδικασίες εκπονήσει το δικό της σχέδιο λύσης που θα σέβεται και θα επιδιώκει την προώθηση των συμφερόντων και των δύο κοινοτήτων, εντάσσοντας στις ως τα σήμερα παραμέτρους του κυπριακού και την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων, αν και όταν θα τύχουν εκμετάλλευσης.

Μια τέτοια δράση θα αφαιρέσει το έδαφος από τους εθνικιστές ένθεν και ένθεν του συρματοπλέγματος και είτε θα αναγκάσει τους Αναστασιάδη και Έρογλου να καθίσουν σοβαρά και να συμφωνήσουν για τη λύση, είτε θα περιθωριοποιηθούν. Η λύση του Κυπριακού από μόνη της θα τείνει να εξυπηρετεί και τα συμφέροντα της Τουρκίας και θα αφαιρεί οποιαδήποτε δικαιολογία ή πρόσχημα για παρουσία της στην περιοχή και σε αντιπαράθεση με μια νέα ομόσπονδη κοινοτική δημοκρατία.

σοσιαλιστική ΕΚΦΡΑΣΗ

Καπιταλισμός = Εξαθλίωση

Η πιστή εφαρμογή των μέτρων λιτότητας στις μνημονιακές χώρες είναι πια φανερό πως δεν οδηγεί στην ανάκαμψη, αλλά στην οικονομική εξαθλίωση των μεσαίων και χαμηλών στρωμάτων του πληθυσμού, που αγγίζει τα όρια της ανθρωπιστικής κρίσης. Οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές δεν στοχεύουν στη διάσωση των υπερχρεωμένων κρατών, αλλά στη διάσωση του κερδοσκοπικού καπιταλιστικού μοντέλου. Πρόσφατη έκθεση της ελβετικής τράπεζας Credit Suisse αναφέρει ότι ο παγκόσμιος πλούτος έχει αυξηθεί σε νέο επίπεδο ρεκόρ των 263 τρις δολαρίων, σημειώνοντας ετήσια άνοδο 20,1 τρις! Συνολικά το φτωχότερο 50% του παγκόσμιου πληθυσμού κατέχει λιγότερο από 1% του συνολικού πλούτου, ενώ το πλουσιότερο 10% κατέχει το 87% του παγκόσμιου πλούτου. Η τράπεζα προειδοποιεί πως η αύξηση της ανισότητας μπορεί να οδηγήσει σε μια νέα ύφεση. Αυτά, την ίδια στιγμή που οι πολιτικοί εκπρόσωποι του κεφαλαίου και της «ελεύθερης οικονομίας» προπαγανδίζουν την επερχόμενη «ανάκαμψη», προσπαθώντας να αποκρύψουν τις καταστροφικές συνταγές τους πίσω από όρους όπως «νέα οικονομία» και «νέο οικονομικό μοντέλο». Δηλαδή, «νέος καπιταλισμός»: Βίαιη αναδιανομή εισοδήματος και εξουσίας υπέρ του κεφαλαίου, περαιτέρω υποτίμηση της εργασιακής δύναμης και δικαιωμάτων, ανεργία και εξαθλίωση. Ωστόσο, ο αγώνας τους για σωτηρία του καπιταλισμού, νέου ή παλιού, αυτή τη φορά θα είναι πολύ πιο δύσκολος. Ήδη, στην Ευρώπη τα εκατομμύρια των εξαθλιωμένων και των ανέργων άρχισαν να τους ετοιμάζουν πολύ δυσάρεστες εκπλήξεις.

Διαπλοκή και σκάνδαλα

Αυτή η κυβέρνηση αποφάσισε ότι θα κάνει κούρεμα των καταθέσεων και φρόντισε πρώτα, προεξάρχοντας του Προέδρου, να προστατέψει τις καταθέσεις των μελών της των συγγενών και φίλων της.

Η Κεντρική Τράπεζα με προεξάρχοντες τους διοικητές της αποδεικνύεται ότι τα τελευταία τουλάχιστον 20 χρόνια συμμετέχει στο μεγάλο φαγοπότη των δισεκατομμυρίων που παρέλασαν από το κυπριακό τραπεζικό σύστημα αυτή την περίοδο.

Η Εκκλησία προεξάρχοντας του Αρχιεπισκόπου είναι βουτηγμένη στο business, το κέρδος και το ρουσφέτι για τους ημέτερους, πουλώντας θρησκεία στους τρίτους και στους φτωχούς. Οι δήμοι με προεξάρχοντες τους δημάρχους στην κλίμακα που τους αναλογεί συμμετείχαν και αυτοί στις μίζες. Οι τραπεζίτες με τους μεγαλοαστούς πάτρωνές τους έφαγαν δεκάδες δισεκατομμύρια τα τελευταία πέντε με δέκα χρόνια χωρίς να σπάσει μύτη. Η Δικαιοσύνη της Κύπρου δεν μπορούσε να είναι απών από το παζλ της αστικής πυραμίδας, τη διαπλοκή και τα ρουσφέτια που παράγει η αγία μας κοινωνία τις τελευταίες δεκαετίες.

Τελικά, όποια πέτρα και να σηκώσεις από το οικοδόμημα που στήθηκε τις τελευταίες δεκαετίες και λέγεται Κυπριακή Δημοκρατία θα βρεις και ένα σκάνδαλο. Χιλιάδες σκάνδαλα και όλα κάτω από τον μανδύα του πατριωτισμού που έντεχνα όλοι οι απατεώνες χρησιμοποιούσαν για επικάλυψη.

Ένα καθυστερημένο κράτος που στήθηκε στη βάση των καπετανάτων της ΕΟΚΑ χωρίς τους στοιχειώδεις αστικούς θεσμούς και ελέγχους που άλλες αστικές δημοκρατίες της Δύσης κατάφεραν να βάλουν σε λειτουργία. Ένα κράτος διαπλεκόμενο από την κορυφή μέχρι τα νύχια.

Η μόνη ελπίδα είναι ένα αφυπνισμένο εργατικό κίνημα και μια Αριστερά ριζοσπαστικοποιημένη που θα προτείνει και θα εφαρμόσει θεσμούς που η αστική τάξη δεν μπορεί να κτίσει, ερχόμενη καθυστερημένα και εξαρτημένα από τα φεουδαλικά και θρησκευτικά δεσμά, στο προσκήνιο της Ιστορίας.

Κίνημα ενάντια στις εκποιήσεις

Παρά τις πολυδιαφημιζόμενες εξαγγελίες για εξαιρέσεις που θα προστάτευαν την πρώτη κατοικία και επαγγελματική στέγη, ούτε καν η λέξη «εξαιρέσεις» δεν συναντιέται σε ολόκληρο το νόμο που η κυβέρνηση Αναστασιάδη πέρασε από τη Βουλή στις αρχές Σεπτεμβρίου. Μέσα στα πλαίσια του επικοινωνιακού παιχνιδιού, το νομοσχέδιο μάς διευκρινίζει ότι «οι ενυπόθηκοι δανειστές (οι τράπεζες δηλαδή) θα έχουν την επιλογή να προχωρήσουν σε εκποίηση του ενυπόθηκου ακινήτου είτε με την παλαιά μέθοδο είτε με τη νέα μέθοδο», λες και υπάρχει πιθανότητα οι τράπεζες να μην επιλέξουν τη νέα. Αυτήν που εξουδετερώνει εντελώς το ρόλο του κτηματολογίου, του κράτους δηλαδή, και μετατρέπει τη διαδικασία των εκποιήσεων σε διαδικασία εξπρές, παραμερίζοντας κάθε δικαίωμα του οφειλέτη που αναγνωρίζει η παλαιά μέθοδος.

Το ζήτημα του διορισμού ανεξάρτητου εκτιμητή είναι επίσης μια φάρσα. Οι «ανεξάρτητοι» εκτιμητές δεν μπορεί να είναι ανεξάρτητοι σε μια εποχή που θα αναμένουν τεράστια εισοδήματα από τις τράπεζες που ξεκινούν διωγμούς οφειλετών και εξώσεις. Το κατά τα άλλα δημοκρατικό δικαίωμα του κάθε ενός από εμάς να βάζει (και να πληρώνει) τον δικό του εκτιμητή, σε συνθήκες που ήδη δεκάδες χιλιάδες συμπατριώτες μας δεν μπορούν να ανταποκριθούν ούτε σε αυτές ακόμα τις ανάγκες της φυσικής επιβίωσης, ακούγεται περισσότερο σαν ανέκδοτο.

Το νέο νομοσχέδιο θα οδηγήσει τεράστιο αριθμό συμπατριωτών μας να χάσουν τις δεκάδες και εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ που έχουν πληρώσει για την πρώτη τους κατοικία ή την επαγγελματική τους στέγη, καθώς και το ίδιο το ακίνητο, την ίδια στιγμή που θα παραμένουν χρωμένοι στις τράπεζες με το χρέος αυτό να μεταφέρεται στους απογόνους τους.

Το μέγεθος της κοινωνικής αναληψίας που φανερώνει η κατασκευή αλλά και η έγκριση από το Υπουργικό Συμβούλιο ενός τέτοιου νομοσχεδίου είναι χωρίς προηγούμενο. Ειδικά λαμβάνοντας υπόψη ότι οι κυπριακές τράπεζες δεν χρεοκόπησαν επειδή οι χρεώστες τους δεν πλήρωναν τα χρέη τους, αλλά γιατί διαχειρίστηκαν τις καταθέσεις του κόσμου με επιπολαιότητα και απληστία. Χρεοκόπησαν γιατί οι τραπεζίτες αφαίμαζαν τις ίδιες τις τράπεζες με τις ψηλές απολαβές τους και τα αμύθητα μπόνους τους. Χρεοκόπησαν γιατί έδιναν ανεξέλεγκτα δάνεια στους ημέτερους χωρίς έλεγχο και χωρίς διασφαλίσεις.

Η υπερψήφιση στη Βουλή μιας σειράς νομοσχεδίων για προστασία των εύλωτων ομάδων σε σχέση με το πολύκροτο θέμα των εκποιήσεων, έδειξε ότι το ζήτημα δεν μπορούσε να αντιμετωπιστεί ελαφρά από τα κόμματα της αντιπολίτευσης. Έδειξε ότι η κινητοποίηση της κοινωνίας έχει τη δυνατότητα να έχει αποτελέσματα. Όλη η εκστρατεία που είχε προηγηθεί ενάντια στο κυβερνητικό νομοσχέδιο, και ειδικά η μάχη της συνδικαλιστικής Πλατφόρμας «Η Κοινωνία Αντιδρά και Αντιστέκεται», είχε αντίκτυπο που δεν μπορούσε κανένας να αγνοήσει.

Μέσα στον Αύγουστο επέλεξε η κυβέρνηση να περάσει τα νομοσχέδια της. Μέσα στον Αύγουστο το Κίνημα Ενάντια στις Εκποιήσεις κάλεσε την πρώτη παγκύπρια του κινητοποίηση έξω από το Προεδρικό. Στις 27 Αυγούστου η μάχη

της συνδικαλιστικής Πλατφόρμας «Η Κοινωνία Αντιδρά και Αντιστέκεται», στην οποία συμμετέχει και το Κίνημα Ενάντια στις Εκποιήσεις, καθώς και συνδικαλιστικές οργανώσεις όπως η ΠΕΟ και η ΔΕΟΚ, κορυφώθηκε με παγκύπριο συλλαλητήριο και πάλιν στο Προεδρικό, όπου μαζεύτηκαν 3 χιλιάδες άνθρωποι. Η κοινωνία, μέσα από την Πλατφόρμα, άρχισε να διαμορφώνει κατεύθυνση παρά το σκληρό κλίμα των εποχών.

Η ψήφιση των ρητρών, παρόλα αυτά, που προστατεύουν τις εύλωτες ομάδες σε ξεχωριστά νομοσχέδια, αντί αυτές να συμπεριληφθούν στο νομοσχέδιο της κυβέρνησης, και η τελική υπερψήφιση του κυβερνητικού νομοσχεδίου, ήταν μια δυσμενής εξέλιξη που οδήγησε σε μια προβληματική κατάσταση. Η κυβέρνηση κρατά στα

χέρια της ένα νομοσχέδιο που εξασφαλίζει την υπεροπλία των τραπεζών έναντι όλων ανεξαιρέτως των δανειοληπτών.

Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια διαμορφώνεται το σκηνικό της πάλης ενάντια στις εκποιήσεις και της προστασίας της πρώτης κατοικίας και της επαγγελματικής στέγης. Οι μαζικές κινητοποιήσεις για να στηριχθεί αυτός ο αγώνας είναι ο μόνος τρόπος να αναγκαστεί η Κυβέρνηση και η

Τρόικα να κάμουν πίσω και να στραφούν προς τους κατόχους πλούτου για να ενισχύσουν τα κρατικά ταμεία και τις τράπεζες και όχι να κυνηγούν τα θύματα της κρίσης.

Το μέτωπο των εκποιήσεων παραμένει ανοικτό και η μάχη πρέπει να συνεχιστεί ακόμα πιο αποφασιστικά για να έχει ακόμα πιο σαφή αποτελέσματα. Ως Κίνημα Ενάντια στις Εκποιήσεις δηλώνουμε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο το «παρών» μας σε αυτό τον αγώνα, με στόχο τη μεγαλύτερη δυνατή ενότητα και διεύρυνση της Πλατφόρμας «Η Κοινωνία Αντιδρά και Αντιστέκεται».

Το Κίνημα Ενάντια στις Εκποιήσεις ζητά:

- Να παγώσουν όλα τα δάνεια μέχρι €300.000 που έγιναν με υποθήκη την πρώτη κατοικία ή την επαγγελματική στέγη ή τα καλλιεργούμενα τεμάχια για τους αγρότες και χωρίς καταβολή τόκου για όσους έχουν επηρεαστεί από την οικονομική κρίση. Το πάγωμα να ισχύει μέχρι να μπορεί ο δανειολήπτης να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του.

- Να γίνει αναπροσαρμογή των δανείων με υποθήκη την πρώτη κατοικία ή την επαγγελματική στέγη ή τα καλλιεργούμενα τεμάχια για τους αγρότες με μείωσή τους που να δικαιολογείται από τη μείωση των απολαβών του δανειολήπτη.

- Φορολόγηση του πλούτου και κλιμακωτή αύξηση του φόρου εισοδήματος για τα μεγάλα εισοδήματα και φορολόγηση του επιχειρηματικού κέρδους και της εκκλησιαστικής περιουσίας.

- Είσπραξη των 6,2 δις που χρωστούν 20 περίπου μεγαλοεπιχειρηματίες.

- Να απαιτηθεί επιστροφή των μπόνους που πήραν οι τραπεζίτες μετά το 2008.

- Μείωση του δανειστικού επιτοκίου σε επίπεδα ΕΕ για να σταματήσει η αφαίμαξη των δανειοληπτών και να ενθαρρυνθεί η επανεκκίνηση της οικονομίας.

- Υιοθέτηση αναπτυξιακής πολιτικής και εγκατάλειψη της πολιτικής λιτότητας που στραγγαλίζει την οικονομική δραστηριότητα.

Τεστ... αντοχής

Οι πανηγυρισμοί, τα χαμόγελα και οι λογής ευχές δένε να κοπιάσουν από τους ειδικούς των οικονομικών του τόπου μας και όλα αυτά έχουν μια και μόνο αιτία. Τα αποτελέσματα των τεστ αντοχής, και την προσπάθεια όλων στο να μπορέσουν τα τραπεζικά μας ιδρύματα να διανύσουν ακόμα λίγα χιλιόμετρα στον ευρωπαϊκό στίβο των χρηματοοικονομικών, μέχρι νεωτέρας ειδοποίησης.

Μήνες έντονης και αδιάκοπης δουλειάς για να μπορέσουν να βρίσκονται στον χάρτη του χρηματοοικονομικού στερεώματος με υγιείς ισολογισμούς. Και την ίδια ώρα τα ίδια ιδρύματα να ετοιμάζονται για τη μεγάλη επίθεση στην ντόπια αγορά, την επίθεση που καιρό τώρα σχεδιάζουν. Χιλιάδες αγωγές κατά των συμπολιτών μας, τα χαρτιά από τους λογής υπηρέτες της δικαιοσύνης να πηγαινοέρχονται, οι επιδότες να προσπαθούν απεγνωσμένα να ανταποκριθούν στους όγκους των υποθέσεων, έχοντας την πολιτική ηγεσία να σφυρίζει αδιάφορα.

Η Κυβέρνηση με την ανοχή κάποιων βουλευτών και ξεγελώντας άλλους, έκανε το καθήκον της δήθεν για να προστατέψει τον λαό με την τελευταία νομοθεσία περί εκποιήσεων. Όλα καλά και άγια για το συγκεκριμένο θέμα. Πέρασαν μια νομοθεσία που είναι κομμένη και ραμμένη στα μέτρα των εντολοδόχων τους, των τραπεζών, και κάθισαν καραούλι αναμένοντας την απαρχή της καινούργιας καλοσκηνοθετημένης

παρτίδας. Μεταξύ των τραπεζών και του λαού. Των τραπεζών, οι οποίες φρόντισαν να διαλυθεί η οικονομία όλου του νησιού και την ίδια ώρα να είναι δήμιοι του κόσμου που απελπισμένος προσπαθεί με κάθε τρόπο να ανταποκριθεί στα εντελώς απαραίτητα. Ρεύμα, νερό, βενζίνη, ένα ψώνισμα για το σπίτι και μετά... τι; Φοιτητές διέκοψαν τις σπουδές τους, παιδιά πάνε στο σχολείο χωρίς πρόγευμα, τα κοινωνικά παντοπωλεία κάνουν «χρυσές»

δουλειές, χιλιάδες αυτοκίνητα κυκλοφορούν χωρίς άδειες κυκλοφορίας και ασφάλειες, μισθοί γελοίοι και να συμπληρώνονται με κουπόνια, και από την άλλη, οι φόροι που από όποια κατεύθυνση και αν προέρχονται έχουν απλά ένα και μόνο στόχο. Να μπει φρέσκο χρήμα στα ταμεία του κράτους για να μπορέσει και αυτό

να διανύσει ακόμα λίγα χιλιόμετρα.

Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης δε, άλλα λόγια για να αγαπιόμαστε. Από τα δελτία ειδήσεων μέχρι τις καθημερινές τους εκπομπές. Ενα καλά κουρδισμένο στρατιωτάκι, έτοιμο πάντα να εκπληρώσει τα φασιστικά θελήματα των αφεντικών. Οποια φωνή εκφράζει κάτι το διαφορετικό πρέπει να αφανίζεται, με περίτεχνο πάντα τρόπο. Και μόνιμα να βλέπουμε τους ειδικούς που ξέρουν τα

άλλο πέραν από το δίκαιο του λαού. Ο κόσμος το έχει εμπειρώσει πλέον, ότι δεν φταίει αυτός για την όλη κατάσταση, αλλά αυτοί που έβγαλαν πακτωλούς χρημάτων εκτός Κύπρου. Δεν νιώθει ένοχος, γιατί πριν από κάποια χρόνια οι τράπεζες τον δάνειζαν, ενώ τώρα του στερούν το δικαίωμα στην εργασία και στην αποπληρωμή των υποχρεώσεών του. Δεν φταίει ο λαός για αυτούς που έπαιρναν τα χρυσά μπόνους. Ούτε για αυτούς που φορτώνονταν άτοκα δάνεια και έκαναν τα δικά τους.

Όλη όμως αυτή η καλοστημένη παράσταση, δεν υπολόγισε τη δύναμη που μπορεί να κουβαλήσει ο λαός και τα χαμηλά στρώματα που τα τελευταία χρόνια υποφέρουν σιωπηλά. Δεν υπολόγισε την οργή και την αγανάκτηση της μάνας που δεν μπορεί να θρέψει τα παιδιά της. Ούτε του οικογενειάρχη που θα χάσει το σπίτι του. Ούτε του κυβερνητικού που από τα ψηλά θα τον ρίξουν στα χαμηλά. Και ας υποτιμούν τη νεολαία, και ας μην υπολογίζουν τους συνταξιούχους.

Προσπαθούν με περίτεχνο τρόπο να διχάζουν τον κόσμο. Είμαι απόλυτα σίγουρος ότι αυτός ο λαός θα δείξει τα δόντια του την κατάλληλη στιγμή και με τον πιο σωστό τρόπο... Και καλά κάνουν οι κεφαλαιοκράτες να συνεχίσουν να τον υποτιμούν.

**Παναγιώτης Ζήνωνος
Στέλεχος του Κινήματος
Ενάντια στις Εκποιήσεις**

Προκαλούν την κοινωνία

Ως αντισυνταγματικά κρίθηκαν τα νομοσχέδια της Βουλής που ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έστειλε για γνωμάτευση στο Ανώτατο Δικαστήριο.

Η δυσμενής εξέλιξη στην οποία ως Κίνημα Ενάντια στις Εκποιήσεις είχαμε αναφερθεί μετά την ψήφιση από τη Βουλή όλων των προστατευτικών προνοιών σε ξεχωριστά νομοσχέδια, αντί αυτές να ενσωματωθούν στο νομοσχέδιο που η κυβέρνηση είχε καταθέσει προς έγκριση, εκφράστηκε με τον ανάλογα δυσμενή τρόπο.

Η κυβέρνηση κρατά στα χέρια της εγκριμένο το νομοσχέδιο που της ανοίγει τον δρόμο για μαζικές εκποιήσεις-εξπρές και έχει αχρηστέψει όλες τις προστατευτικές διατάξεις που αφορούσαν την πρώτη κατοικία, την επαγγελματική στέγη, τους εγγυητές και τους κληρονόμους. Σε μια περίοδο που τα κουτσουρεμένα εισοδήματα και η κατάρα της μαζικής ανεργίας που έχει πια μετατραπεί σε μακροχρόνιο φαινόμενο, στερούν από τους απλούς ανθρώπους τη

δυνατότητα να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους, το Ανώτατο ανοίγει διάπλατα τον δρόμο στις τράπεζες για το μαζικό ξεσπίτωμα ανθρώπων.

Μπροστά σε αυτή τη νέα πραγματικότητα, θεωρούμε ότι η δήλωση του Γενικού Εισαγγελέα Κώστα Κληρίδη ότι «Η Δικαιοσύνη έχει μιλήσει» είναι προκλητική προς μια κοινωνία που οι απλοί άνθρωποι, τα θύματα της κρίσης, απεγνωσμένα ζητούν διέξοδο από την οικονομική δυσπραγία και τον κοινωνικό αποκλεισμό στα οποία έχουν περιπέσει. Ειδικά όταν η ίδια δικαιοσύνη αντιμετώπισε εντελώς διαφορετικά τους κατόχους πολλαπλών συντάξεων των χιλιάδων ευρώ το μήνα, τους οποίους και προστατεύει. Όταν η ίδια δικαιοσύνη δεν βρήκε τίποτα να πει όταν το δικαίωμα της «ελευθερίας του συμβάλλεστε» κατάφωρα παραβιάστηκε στην περίπτωση του κουρέματος των καταθέσεων του κόσμου.

Ξεκάθαρα ανοίγουν τον δρόμο της σύγκρουσης με την κοινωνία.

Ως Κίνημα Ενάντια στις Εκποιήσεις δηλώνουμε με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο ότι δεν θα μείνουμε απαθείς μπροστά σε αυτή την τόσο κυνική πρόκληση. Η ευαισθητοποίηση της κοινωνίας, η δημιουργία πυρήνων αντίστασης σε κάθε γειτονιά, όπως και η κινητοποίηση της Πλατφόρμας συνδικαλιστικών και κοινωνικών οργανώσεων, «Η Κοινωνία Αντιδρά και Διεκδικεί», θα παραμείνει βασικός προσανατολισμός και προσπάθεια στη δημιουργία μαζικού κινήματος που να αλλάξει τα πολιτικά και, αν χρειαστεί, νομικά δεδομένα. Ωστε θεσμοί και νόμοι να δικαιώνουν την ύπαρξή τους μέσα από την προστασία της κοινωνίας και των ανθρώπων και όχι να υπάρχουν για να θυσιάζουν τους ανθρώπους για τη διατήρηση των προνομίων μιας ελαχίστης μειοψηφίας.

**Κίνημα Ενάντια στις Εκποιήσεις
Δευτέρα, 3.11.2014**

Πανευρωπαϊκή αντίσταση ενάντια στις εκποιήσεις

■ **Το Κίνημα Ενάντια στις Εκποιήσεις σε συνεργασία με την Πλατφόρμα «Η Κοινωνία Αντιδρά και Διεκδικεί» όπου συμμετέχουν συνδικαλιστικές οργανώσεις όπως η ΠΕΟ, η ΔΕΟΚ, η ΠΟΕΔ και άλλοι, διοργάνωσε εκδήλωση με τίτλο «Πανευρωπαϊκή Αντίσταση Ενάντια στις Εκποιήσεις», την Παρασκευή 24 του Οκτώβρη, στη Δημοσιογραφική Εστία στη Λευκωσία. Κύριος ομιλητής ήταν το στέλεχος του αντίστοιχου Ισπανικού Κινήματος Ενάντια στις Εκποιήσεις, Γκαρσία Αλμπερτ Μαρία Ρεμέτιος. Τα πιο κάτω κείμενα ανήκουν σε στελέχη του Κινήματος Ενάντια στις Εκποιήσεις, με αφορμή το κάλεσμα στην εκδήλωση.**

Μιχάλης Κιούρτης

Από την ημέρα που εφαρμόστηκε η παρούσα πολιτικο-οικονομική μορφή της Ενωμένης Ευρώπης, το βιοτικό επίπεδο εκατομμυρίων ανθρώπων όλο και συρρικνώνεται. Η ανεργία και η φτώχεια είναι τα κύρια χαρακτηριστικά του ευρωπαϊκού καπιταλιστικού μοντέλου που σπρώχνει τους λαούς όλο και πιο βαθιά στην εξαθλίωση. Παράλληλα βλέπουμε ξανά τις τράπεζες να παλινορθώνονται και οι 85 πιο πλούσιοι άνθρωποι να έχουν τόσο πλούτο όσο τα 3,5 περίπου δις πιο φτωχών κατοίκων αυτού του πλανήτη. Βασισμένοι λοιπόν στη νεοφιλελεύθερη αντίληψή τους και εφαρμόζοντας την πολιτική λιτότητας προσπαθούν να συγκρατήσουν την καταρρέουσα οικονομία του καπιταλισμού, φορτώνοντας τις επιπτώσεις της κατάρρευσης στη μεσαία και εργατική τάξη.

Αυτή είναι και η πολιτική παντιέρα της κυπριακής κυβέρνησης, όπου «ουκ ολίγες» φορές έχει πιαστεί να είναι περισσότερο τροϊκανή από την Τρόικα. Οι εκποιήσεις οικογενειακών κατοικιών ήδη έχουν εφαρμοστεί σε άλλες χώρες με πολύ ακραίες επιπτώσεις στις ζωές των Ευρωπαίων πολιτών.

Για την Κύπρο μετράμε πλέον μέρες μέχρι την τελική κατάληξη για εφαρμογή των εκποιήσεων. Την αξιοπρέπειά μας την έχουν εκποιήσει. Ο κόσμος και ο κάθε ένας από εμάς πρέπει να αντιληφθούμε ότι αν δεν αντιδράσουμε οργανωμένα, θα μας εκποιήσουν μαζί με τον καναπέ μας. Οι ζωές πολλών συμπατριωτών μας θα βρεθούν σε άμεσο κίνδυνο με την εκποίηση της κατοικίας τους. Ο δε υπόλοιπος πληθυσμός, κυρίως τα χαμηλά στρώματα, θα επηρεαστεί με άλλους τρόπους από αυτή την κατάσταση έστω και αν δεν υπάρχει κίνδυνος εκποίησης της δικής του κατοικίας.

Η εκδήλωση αυτή θα μπορούσε να είναι η απαρχή μιας πανευρωπαϊκής συνεργασίας με κινήματα, συνδικαλιστικές οργανώσεις, προοδευτικούς χώρους και άλλα. Η επίθεση του ευρωπαϊκού κεφαλαίου μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με πανευρωπαϊκή συμμαχία στη βάση ενός ταξικού αγώνα.

Παντελής Λαζάρου

Τα γεγονότα του περσινού Μαρτίου, με την ιστοπιδωτική και αδιάκριτη κλοπή καταθέσεων (κούρεμα) της Τράπεζας Κύπρου και Λαϊκής σε επιχειρή-

σεις και μη, και οι περιορισμοί στη διακίνηση κεφαλαίων «στράγγισαν» την αγορά με αποτέλεσμα αλυσιδωτές επιπτώσεις (μείωση μισθών, κλείσιμο επιχειρήσεων, απολύσεις, αύξηση ανεργίας). Αποτέλεσμα όλων αυτών των επιπτώσεων είναι η αύξηση των μη εξυπηρετούμενων δανείων, καθώς επιχειρήσεις και κόσμος αδυνατούν να αποπληρώσουν τα δάνεια τους.

Ουσιαστικά προσπαθούν να αλλάξουν όνομα στον οδοστρωτήρα κλοπής των καταθέσεων και να γίνει οδοστρωτήρας εκποιήσεων για να καλύψει το μπουρμερανγκ που κτύπησε τις τράπεζες, λόγω της οικονομικής κρίσης από την κλοπή των χρημάτων των καταθετών, αφού οι επιπτώσεις έχουν επηρεάσει πίσω τις τράπεζες.

Το προτεινόμενο νομοσχέδιο εκποιήσεων αποτελεί ένα υπερόπλο έναντι των δανειοληπτών για όλες τις τράπεζες και όχι μόνο για την Τράπεζα Κύπρου, για την οποία γίνεται λόγος αναφορικά με τα stress tests.

Η κυβέρνηση και ο ΔΗΣΥ επιχειρούν να προστατεύσουν τη δική τους αξιοπιστία έναντι στην Τρόικα, εκμεταλλεύτηκαν την επιχειρηματολογία της αντιπολίτευσης για να πείσουν την Τρόικα σε κάποιες αλλαγές, νομιζόμενοι ότι θα κατευνάσουν

Λοιπόν, λυπάμαι που θα σας στενοχωρήσω και θα σας χαλάσω την πλασματική σας καλή διάθεση αλλά σας περιμένει νέο «ΣΟΚ» αγαπητοί μου. Οι άστεγοι θα πολλαπλασιαστούν και θα είναι χιλιάδες, οι ιστορίες σαν αυτή θα γίνουν η νέα μας καθημερινότητα και η φτώχεια δεν θα είναι απλά ένα νούμερο στα στατιστικά τους, αλλά και δακρύβρεχτες ιστορίες που θα γεμίζουν τις σελίδες τους. Και αυτό αφού πρώτα σε αποκοίμισαν και σου υποσχέθηκαν ότι μέχρι το τέλος του 2014 κανένα σπίτι δεν θα εκποιηθεί! Σωστό... σε 3 μήνες όμως; Σε ένα χρόνο; Λεπτομέρειες ε; Σιγά μην κάτσουμε τώρα να ασχοληθούμε με το τι θα γίνει σε 3 μήνες ή ένα χρόνο. Ας βρουν λύσεις αυτοί που τα έκαμαν λέμε...

Και το ευχάριστο τώρα! Σας έχω νέα! Βρήκανε λύση!! Η λύση που βρήκαν λοιπόν οι σοφοί μας είναι μια και δυστυχώς για σένα δεν υπάρχει εναλλακτική πρόταση! Έχεις την τιμή με το δικό σου σπίτι να γλυτώσεις την κυπριακή οικονομία από την κατάρρευση. Φοβερό ε; Τώρα πώς, μη ρωτάς αυτοί ξέρουν καλύτερα από σένα ποιο είναι το καλό σου. Εσύ απλά συνέχισε να απολαμβάνεις τον καναπέ και την τηλεόρασή σου όσο ακόμα έχεις σαλόνι.

Αλλά σε 3 μήνες να θυμηθείς σε παρακαλώ, ότι ΕΣΥ έδωσες την έγκρισή σου με τη σιωπή σου! ΕΣΥ τους άφησες ξανά να αποφασίσουν για σένα χωρίς εσένα.

Στην εκδήλωση προσκεκλημένοι όλοι όσοι νιώθουν την ανάγκη οργάνωσης και αντίστασης, όσοι βλέπουν ένα δεύτερο ξεσπίτωμα μετά το 1974 να εφαρμόζεται με εντολές Τρόικας και κυβέρνησης, όλοι όσοι δεν δέχονται το δικό τους σπίτι να πληρώσει τις μίζες και τα bonus των τραπεζιτών, όλοι όσοι αρνούνται το δικό τους σπίτι να προσθέσει μηδενικά στα κέρδη των

ξένων επενδυτικών ταμείων.

Ευγενία Μωυσέως

Η κρίση στην Ευρώπη γίνεται όλο και πιο βαθιά, και δυστυχώς αγκαλιάζει όλο και περισσότερες χώρες. Βλέπουμε αντιδράσεις στη Μ. Βρετανία, Βρυξέλλες, Ισπανία, Ιταλία, Γαλλία, Πορτογαλία. Αυξάνεται ο αριθμός των ανέργων, των ανθρώπων που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, ο κατώτατος μισθός κλείδωσε για πολλές χώρες στα 500.00 ευρώ, εκποιήσεις, αυτοκτονίες.

Μόνο ενωμένοι οι λαοί της Ευρώπης, οργανωμένα, μπορούν να αντισταθούν και να αγωνιστούν ενάντια στην άγρια επίθεση που δέχονται.

Στον αγώνα των λαών της Ευρώπης πρέπει να δώσουμε και το δικό μας παρών. Για να μπορέσουμε όμως πρέπει να γνωρίσουμε τη δράση τους, να μελετήσουμε τους δικούς τους αγώνες.

Αυτός είναι και ο λόγος που καλέσαμε στην Κύπρο την GARCIA ALBERTO MARIA REMEDIOS, εκπρόσωπο του Ισπανικού Κινήματος Ενάντια στις Εκποιήσεις. Η παρουσία της είναι εξαιρετικής σημασίας. Θα μας μεταφέρει τις εμπειρίες τους, τον τρόπο δράση τους και με ποιο τρόπο αντιμετώπισαν το καυτό θέμα των εκποιήσεων.

Θέλω να ξανατονίσω τη σημασία που έχει οι λαοί της Ευρώπης ενωμένοι να αντισταθούν και να αγωνιστούν ενάντια στην ανελέητη επίθεση που δέχονται.

την αντίδραση του κόσμου και θα επιχειρήσουν να ρίξουν την ευθύνη για την απόρριψη του κυβερνητικού νομοσχεδίου και τις μετέπειτα συνέπειες, π.χ μη εκταμίευση της επόμενης δόσης, στην αντιπολίτευση. Γι' αυτό καλούμε όλα τα αντιπολιτευόμενα κόμματα να ενεργήσουν προς όφελος του λαού και εάν υπάρχει τραπεζικό πρόβλημα να μην μεταποτιστεί στους πολίτες, οι οποίοι καμία ευθύνη δεν έχουν. Διαφάνηκε ξεκάθαρα ότι δεν αποτελεί λύση του τραπεζικού προβλήματος η μετατόπιση του στις πλάτες των πολιτών, καθώς οι επιπτώσεις επιστρέφουν και πάλι πίσω στις τράπεζες, για τις οποίες ενδιαφέρεται η Τρόικα, ενώ για την ανάπτυξη και το βιοτικό επίπεδο του κόσμου ουδόλως τους ενδιαφέρει.

Αντρη Λουκά

Η υποκρίσια και η δήθεν κοινωνική ευαισθησία των ΜΜΕ και ορισμένων blogs έχει κτυπήσει κόκκινο με την είδηση πως οικογένεια κοιμάται σε αυτοκίνητο γιατί είναι άστεγη.

Το θέμα πουλά... η κοινωνία είναι ευαίσθητη σε τέτοια θέματα, έτσι αφού πρώτα γράψανε οι διάφοροι για την αναγκαιότητα του νομοσχεδίου για τις εκποιήσεις, και αφού χύσανε τόνους μελάνι να πείσουν για τα οφέλη του νομοσχεδίου για τις τράπεζές μας (όχι για εσένα και μένα, αλλά για τις τράπεζες) έρχονται σήμερα να συμπαρασταθούν σε μια οικογένεια αστέγων. Τι ειρωνεία!!

Η ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Αδιέξοδα της μνημονιακής πολιτικής

Η κυπριακή οικονομία διέρχεται την τρίτη χρονιά βαθιάς ύφεσης, με αρνητικούς ρυθμούς στη μεταβολή του ΑΕΠ, συνεχή αύξηση της ανεργίας και μηδανιμένες προοπτικές ανάπτυξης για τα επόμενα χρόνια. Η κυπριακή κρίση αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της δομικής κρίσης της παγκόσμιας οικονομίας και ακολούθως της κρίσης της Ευρωζώνης. Η κρίση της κυπριακής οικονομίας θα πρέπει να αντικριστεί στα πλαίσια της παγκόσμιας και ευρωπαϊκής κρίσης, όχι μόνο λόγω των άμεσων επιπτώσεων στην κυπριακή οικονομία (μείωση εξαγωγών, πτώση τουρισμού, επιπτώσεις της ελληνικής κρίσης ιδίως στον τραπεζικό τομέα). Εξίσου σημαντική ήταν η πορεία της κυπριακής οικονομίας και οι αποφάσεις πολιτικές που ελήφθησαν στη δεκαετία που προηγήθηκε της κρίσης και οι οποίες ήταν προσαρμοσμένες στον νομικό και ρυθμιστικό πλαίσιο της Ε.Ε. και ακολούθησαν τις τάσεις που αναπτύχθηκαν στην Ευρώπη αλλά και διεθνώς και μπορούν να συνοψισθούν στην έννοια της χρηματοπιστωτικής της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Η χρηματοπιστωτική της οικονομίας έχει σαν κεντρικό χαρακτηριστικό την υπερμεγέθυνση του τραπεζικού τομέα και του χρηματοπιστωτικού συστήματος γενικότερα, την αύξηση και διέγερση των δραστηριοτήτων του που τώρα έχουν φτάσει και στο πιο μικρό νοικοκυριό, τη συστηματική ενασχόληση του με επενδυτικές δραστηριότητες υψηλού ρίσκου, τη σταθερή άνοδο της κερδοφορίας του, σημαντικό μέρος της οποίας διοχετεύονταν στα ανώτερα διευθυντικά στελέχη των τραπεζών ως 'μπόνους'. Όλα τα πιο πάνω χαρακτηριστικά στην εξέλιξη του χρηματοπιστωτικού συστήματος είχαν ως απαραίτητη προϋπόθεση τη χαλαρή έως ανύπαρκτη ρύθμιση και εποπτεία από τις αρμόδιες αρχές, δηλαδή την Κεντρική Τράπεζα και φυσικά τη στήριξη και συμμετοχή του κράτους και του πολιτικού συστήματος καθώς και ιδεολογικών μηχανισμών όπως τα ΜΜΕ, πανεπιστήμια, ερευνητικά κέντρα, 'ανεξάρτητοι' οικονομικοί αναλυτές κ.ο.κ., οι οποίοι δημιούργησαν ένα κλίμα εικονικής 'ευφορίας' για τα οφέλη της χρηματοπιστωτικής υπερμεγέθυνσης και ότι αυτή η πορεία θα μπορούσε να συνεχισθεί αδιάκοπα και χωρίς κλυδωνισμούς.

Όλα αυτά τα χαρακτηριστικά της καπιταλιστικής χρηματοπιστωτικής είχαν εφαρμοσθεί με τον πιο ακραίο τρόπο στην περίπτωση της Κύπρου. Πόσες και πόσες φορές δεν είχαμε ακούσει για τη μεγάλη 'επιτυχία' ότι η Κύπρος είχε καταστεί σημαντικό κέντρο χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και ότι επιτέλους είχε βρεθεί η 'ανεξάντλητη' πηγή ανάπτυξης για την κυπριακή οικονομία μετά την αναπόφευκτη σταθεροποίηση του τουριστικού τομέα. Φυσικά, ο νεοφιλελευθερισμός, η χρηματοπιστωτική και οι δομικές αδυναμίες και ανισορροπίες στην πραγματική οικονομία στις καπιταλιστικά προηγμένες χώρες δεν έφεραν τη συνεχή ανάπτυξη, αλλά είχαν σαν αποτέλεσμα την πιο βαθιά οικονομική κρίση μετά την παγκόσμια κρίση του 1929. Αν και η κυπριακή οικονομική κρίση αποτελεί μέρος της ευρύτερης κρίσης του διεθνούς καπιταλισμού δεν παύει να έχει τις δικές της ιδιομορφίες. Το μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης που ακολούθησε στην Κύπρο στη βάση συγκεκριμένων οικονομικών συμφερόντων, είχε δύο βασικά χαρακτηριστικά. Πρώτο, τη σταδιακή σμίκρυνση του παραγωγικού ιστού της οικονομίας και συγκεκριμένα την αποβιομηχανοποίηση της κυπριακής οικονομίας καθώς και τη μείωση της γεωργικής παραγωγής. Το δεύτερο χαρακτηριστικό, παράλληλα με την αύξηση της βαρύτητας των υπηρεσιών στην οικο-

νομία είναι το φαινόμενο που έχει ήδη αναφερθεί το οποίο αφορά τη χρηματοπιστωτική της κυπριακής οικονομίας. Η υπερμεγέθης αύξηση του τομέα των τραπεζών και η καθοριστική θέση που έχει καταλάβει στη διαμόρφωση της κατεύθυνσης και εξέλιξης της κυπριακής οικονομίας είχε σαν χρονική αφετηρία τις αρχές του 2000, μετά την ελευθεροποίηση στον καθορισμό των επιτοκίων και διακίνηση κεφαλαίων. Η αλλαγή πολιτικής σε αυτά τα θέματα αποτελεί τον άξονα της τάσης για φιλελευθεροποίηση του χρηματοπιστωτικού τομέα σε αναπτυσσόμενες χώρες, η οποία είχε επιβληθεί από το ΔΝΤ και την Παγκόσμια Τράπεζα στα πλαίσια των 'προγραμμάτων διαρθρωτικής μεταρρύθμισης' από τις αρχές της δεκαετίας του 1980. Στην περίπτωση της Κύπρου και οι δύο αυτές ρυθμίσεις αποτελούσαν προϋπόθεση για την ένταξη στην Ε.Ε. και είχαν καθοριστικό ρόλο στην περαιτέρω εξέλιξη του τραπεζικού τομέα.

Η οικονομική κρίση στην ευρωπαϊκή περιφέρεια, εκτός από τις αδυναμίες του παραγωγικού τομέα έχει τις ρίζες της στη μαζική διακίνηση κεφαλαίων από τον ευρωπαϊκό βορρά στον ευρωπαϊκό νότο.

Αυτό το είδαμε να συμβαίνει στην περίπτωση της Ελλάδας, της Ιρλανδίας, της Ισπανίας και σε λιγότερο βαθμό στην Πορτογαλία. Στην περίπτωση της Κύπρου, ο μηχανισμός διακίνησης κεφαλαίων, είχε σαν αφετηρία τις δραστηριότητες Ρώσων ολιγαρχών και το ιδιόμορφο καπιταλιστικό σύστημα που είχε αναπτυχθεί στη χώρα αυτή. Τα καθοριστικά κριτήρια για τη μαζική εισροή ρωσικών κεφαλαίων στην Κύπρο, τα οποία αποτέλεσαν τη βάση για την ανεξέλεγκτη ανάπτυξη του τραπεζικού τομέα, ήταν: (I) Η μείωση του εταιρικού φόρου το 2003, από 25% που αποτελούσε τον μέσο όρο στην Ε.Ε., στο 10% που ήταν ο χαμηλότερος συντελεστής στην Ευρώπη, (II) η πολιτική των υψηλών επιτοκίων που ακολούθησαν οι κυπριακές τράπεζες, και (III) οι 'χαλαρές' πρακτικές όσον αφορά την εξακρίβωση της νομιμότητας των κεφαλαίων που είχαν προορισμό το κυπριακό τραπεζικό σύστημα.

Το υπόβαθρο των εξελίξεων στον χρηματοπιστωτικό τομέα της Κύπρου την τελευταία δεκαετία και που αποτέλεσε την καθοριστική αιτία της οικονομικής κρίσης ήταν ένα πλέγμα συμφερόντων που συμπεριελάμβαναν όχι μόνο τους μετόχους και διε-

υθυντικά στελέχη των τραπεζών, αλλά και οικονομικές ελίτ που αποτελούνταν από μεγάλα δικηγορικά και λογιστικά γραφεία τα οποία είχαν επωφεληθεί σε τεράστιο βαθμό από το συγκεκριμένο μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης τα τελευταία χρόνια. Αυτό το πλέγμα οικονομικών συμφερόντων είχε αποκτήσει διασυνδέσεις και επιρροή στο πολιτικό σύστημα, στα ΜΜΕ και σε άλλους μηχανισμούς για τη στήριξη και αναπαραγωγή αυτού του μοντέλου ανάπτυξης, που ενώ επέφερε τεράστια οφέλη σε συγκεκριμένα οικονομικά συμφέροντα, ταυτόχρονα δημιουργούσε οικονομικά αδιέξοδα και ανισορροπίες που αργά ή γρήγορα θα προκαλούσαν κρίσιμες καταστάσεις όπως αυτές που διέρχεται η Κύπρος σήμερα.

Οι συγκεκριμένοι παράγοντες και μηχανισμοί που οδήγησαν στη μορφή της οικονομικής κρίσης στην Κύπρο και ο ρόλος του τραπεζικού συστήματος έχουν αναφερθεί επανειλημμένα(1). Αυτό που έχει περισσότερη σημασία σε αυτή τη φάση της οικονομικής κρίσης και των κοινωνικών και πολιτικών αγώνων προς αναζήτηση ενός πλαισίου εξόδου από την κρίση και κοινωνικού μετασχηματισμού στην Κύπρο αλλά και στην Ευρώπη γενικότερα

είναι: (I) κριτική ανάλυση της νεοφιλελεύθερης διαχείρισης της κρίσης και των πολιτικών λιτότητας αλλά και της συγκεκριμένης αντιμετώπισης του τραπεζικού τομέα, (II) η ανάγκη να επανέλθει στην προγραμματική ατζέντα της αριστεράς η πρωταρχική σημασία της δημοσίας ιδιοκτησίας, ελέγχου και δημοκρατικής διαχείρισης του τραπεζικού συστήματος σε εθνικό αλλά και σε πανευρωπαϊκό επίπεδο ως απαραίτητη προϋπόθεση για μια εναλλακτική πορεία εξόδου από την κρίση και δημιουργία συνθηκών βιώσιμης ανάπτυξης.

Η απόφαση της Ε.Ε. για το κλείσιμο της Λαϊκής και την απορρόφησή της από την Τράπεζα Κύπρου καθώς και το κούρεμα των καταθέσεων κατά 50% στην Τράπεζα Κύπρου είχε σαν κίνητρα, πρώτο να πληγεί ανεπανόρθωτα το οικονομικό μοντέλο που αναπτύχθηκε στην Κύπρο όσον αφορά τη διακίνηση ρωσικών κεφαλαίων, δεύτερο να προστατευθούν τα συμφέροντα της Ε.Κ.Τ. και των κρατών του ευρωπαϊκού βορρά όσον αφορά τον ΕΛΑ, αξίας πέραν των 9 δις ευρώ και τρίτον να αποφευχθεί πάση θυσία οποιαδήποτε σκέψη για εθνικοποίηση του τραπεζικού τομέα στην Κύπρο.

Ακόμα και στην περίπτωση του συνεργατισμού, όπου το κράτος μέσω του δανεισμού από την Τρόικα προχώρησε στην ανακεφαλαιοποίησή του με 1.5 δις ευρώ, αυτή η στήριξη έγινε με τέτοιους όρους ούτως ώστε η ιδιωτικοποίηση του συνεργατικού πιστωτικού τομέα να θεωρείται ήδη προσχεδιασμένη.

Στους τελευταίους 18 μήνες από την απόφαση του Μαρτίου 2013 και την επιβολή του κυπριακού μνημονίου, το τραπεζικό σύστημα στην Κύπρο έχει καταφέρει να επιβιώσει κυρίως λόγω των συνεχιζόμενων περιορισμών στη διακίνηση κεφαλαίων και στις εσωτερικές συναλλαγές, συμπεριλαμβανομένης και της δέσμευσης καταθέσεων στην Τράπεζα Κύπρου. Ακόμα μια σημαντική, αν και αναμενόμενη εξέλιξη, ήταν ουσιαστικά η εξαγορά μεγάλου μέρους του τραπεζικού συστήματος από ξένα κερδοσκοπικά κεφάλαια. Η τρίτη σημαντική κίνηση όσον αφορά την εξέλιξη του τραπεζικού τομέα και η οποία επεβλήθη από την Τρόικα είναι η ψήφιση και η εφαρμογή της νομοθεσίας για τις εκποιήσεις. Το νομοσχέδιο για τις εκποιήσεις αποτελεί καθοριστικό στάδιο στις διαδικασίες μετακύλισης των επιπτώσεων της κρίσης στους ώμους της εργατικής τάξης και των μικρομεσαίων στρωμάτων της κοινωνίας. Μετά την κατακόρυφη αύξηση της ανεργίας, τη μείωση μισθών και συντάξεων και την αποδόμηση του κοινωνικού κράτους, τώρα ακολουθεί η δήμωση των κατοικιών, των επαγγελματικών καταλυμάτων και μικρής ακίνητης περιουσίας όσον έχουν δανειστεί από τις τράπεζες και λόγω των επιπτώσεων της κρίσης δεν μπορούν να

Δημόσιος έλεγχος, δημοκρατική και αναπτυξιακή διαχείριση των τραπεζών, η μόνη διέξοδος

αποπληρώσουν τα δανειά τους. Η αύξηση των μη εξυπηρετούμενων δανείων θα έπρεπε να ήταν αναμενόμενη σε συνθήκες οικονομικής κατάρρευσης, κατακόρυφης αύξησης της ανεργίας, μείωσης μισθών και εισοδημάτων και το κλείσιμο μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Το ασυνήθιστα μεγάλο ποσοστό των ΜΕΔ σε σχέση με τα ευρωπαϊκά δεδομένα οφείλεται και σε άλλους παράγοντες που συνδέονται με τα διαρθρωτικά χαρακτηριστικά του τραπεζικού τομέα: η ευκολία με την οποία οι τράπεζες έδιναν δάνεια τα τελευταία χρόνια λόγω της αυξημένης ρευστότητας, το τεράστιο ποσοστό δανείων το οποίο διοχετεύθηκε στον τομέα ανάπτυξης γης, δημιουργώντας τις συνθήκες για την τεράστια φούσκα των ακινήτων και η υπόθαλψη του καταναλωτισμού σε σχέση με παραγωγικές επενδύσεις. Η αύξηση των ΜΕΔ αντικατοπτρίζει την αντι-αναπτυξιακή πολιτική που έχουν ακολουθήσει οι τράπεζες και τη βαθιά ύφεση που βρίσκεται η κυπριακή οικονομία και για την οποία οι τράπεζες έχουν την κύρια ευθύνη.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου Ιουνίου 2013 και Ιουνίου 2014 παρατηρείται τεράστια αύξηση στα ΜΕΔ: στον τραπεζικό τομέα από 16 δις σε 21,6 δις και στον συνεργατισμό από 5,6 δις σε 6,9 δις. Τα ΜΕΔ στον τομέα των ακινήτων τον Ιούνιο 2014 ήταν 7,6 δις, ενώ για την αγορά ή κατασκευή πρώτης κατοικίας ήταν 4,1 δις. Ένα πολύ σημαντικό στοιχείο αναφορικά με τα ΜΕΔ, το οποίο δεν αναφέρθηκε καθόλου στα ΜΜΕ, είναι ότι το ποσο-

στό κάλυψης των ΜΕΔ με ενυπόθηκες εξασφαλίσεις είναι πολύ χαμηλό γύρω στο 40%. Αν ληφθεί υπόψη ότι το ποσοστό κάλυψης με υποθήκες στα οικιστικά δάνεια είναι πολύ ψηλό και μπορεί να φθάνει και μέχρι το 100%, τότε εύκολα βγαίνει το συμπέρασμα ότι στον κατασκευαστικό τομέα η κάλυψη είναι αρκετά πιο χαμηλή από 40%, ένδειξη της διαφθοράς και της διαπλοκής που χαρακτηρίζει την παραχώρηση τέτοιων δανείων. Τα πιο πάνω στοιχεία δείχνουν ότι ο τραπεζικός τομέας στην Κύπρο συνεχίζει να βρίσκεται σε πολύ επισφαλής αν όχι μη βιώσιμη θέση. Διεθνείς αναλύσεις υποστηρίζουν ότι τράπεζες με ποσοστό ΜΕΔ περισσότερο από 10% θα πρέπει να θεωρούνται μη βιώσιμες. Η επιμονή της Τρόικας για επίσχεση των διαδικασιών για εκποίηση των εξασφαλίσεων των ΜΕΔ, συμπεριλαμβανομένης της πρώτης κατοικίας, και παρά τις κοινωνικές επιπτώσεις και τις πολιτικές αντιδράσεις, αντικατοπτρίζει τις απέλπιδες προσπάθειες για τη διάσωση του τραπεζικού τομέα, αλλά και για να τον κάνει πιο ελκυστικό σε ξένες επενδύσεις από κερδοσκοπικά επενδυτικά ταμεία. Το τραπεζικό σύστημα στην Κύπρο τα τελευταία δύο χρόνια, όχι μόνο δεν δίνει νέα δάνεια αλλά προσπαθεί απεγνωσμένα να εισπράξει όσα περισσότερα μπορεί. Επίσης,

οικονομίας και τη δυνατότητα των δανειστών να αποπληρώσουν τα δάνεια τους. Φυσικά, όσο το χρηματοπιστωτικό σύστημα εξακολουθεί να έχει ως κύριο χαρακτηριστικό την κερδοσκοπία, κανένα μέτρο δεν μπορεί να αποδώσει προς όφελος της κοινωνίας. Η εθνικοποίηση και ο δημόσιος έλεγχος του τραπεζικού τομέα είναι πλέον αναγκαία ως η μόνη πολιτική που θα βάλει φρένο στην καταστροφική πορεία στην οποία οδηγεί η ασυδοσία μιας χούφτας καπιταλιστών που ελέγχουν το τραπεζικό κεφάλαιο. Η εθνικοποίηση τραπεζών είναι μια πολιτική η οποία έχει εφαρμοσθεί επανειλημμένα από το ξέσπασμα της κρίσης και στην Αμερική, Βρετανία, Ισπανία, Ιρλανδία και σε άλλες χώρες. Σε όλες τις περιπτώσεις, όμως, ήταν μια πολιτική προσωρινή και ως αναγκαίο μέτρο στήριξης των τραπεζών με σκοπό να επανέλθουν στον ιδιωτικό τομέα μόλις οι συνθήκες το επέτρεπαν. Ο ουσιαστικός μετασχηματισμός των τραπεζών σε δημοσίους οργανισμούς με δημοκρατικό και κοινωνικό χαρακτήρα προϋποθέτει σημαντικές αλλαγές στο κοινωνικό και πολιτικό ισοζύγιο δυνάμεων και τέτοιες αλλαγές αρχίζουν να διαφαίνονται σε ευρωπαϊκό επίπεδο στην περίπτωση της Ελλάδας, Ισπανίας, Ιρλανδίας και αλλού. Μια τέτοια θέση για τον δημόσιο έλεγχο και δημοκρατική λειτουργία του τραπεζικού συστήματος θα έπρεπε να έχει πρωταρχική θέση και στο πρόγραμμα της αριστεράς στην Κύπρο στα πλαίσια της συνεργασίας πολιτικών δυνάμεων στην Ευρώπη ενάντια στα μνημόνια, τον νεοφιλελευθερισμό και τη χρηματοπιστωτική της οικονομίας. Αυτή η πορεία αποτελεί τη μόνη ελπίδα για έξοδο από την κρίση σε πανευρωπαϊκό επίπεδο και τη δημιουργία συνθηκών βιώσιμης ανάπτυξης, παραγωγικής ανασυγκρότησης και αλληλεγγύης μεταξύ των λαών της Ευρώπης.

Παναγιώτης Παλλίνης

- ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ**
- (1) Σχηματικά θα μπορούσαν να αναφερθούν τα εξής σημεία:
 - Ο υπερτροφικός χαρακτήρας της εξέλιξης του τραπεζικού τομέα που έφτασε σε μέγεθος περισσότερο από οκτώ φορές την αξία του ΑΕΠ.
 - Η υπερβολική αύξηση του ιδιωτικού δανεισμού σε επίπεδο πέραν του 300% σε σχέση με το ΑΕΠ, το μεγαλύτερο ποσοστό στην Ε.Ε.
 - Δανειακή πολιτική επικεντρωμένη στα καταναλωτικά δάνεια και στον κατασκευαστικό τομέα με κατάληξη την τεράστια φούσκα των ακινήτων.
 - Τα πιο ψηλά επιτόκια στην Ευρώπη καθώς και αυθαιρετές αυξήσεις σε άλλες επιβαρύνσεις.
 - Διεθνής επέκταση σε χώρες της Αν. Ευρώπης όπως Σερβία, Ρουμανία, Ουκρανία, Ρωσία.
 - Κερδοσκοπικές επενδυτικές δραστηριότητες με αποκορύφωμα την αγορά των Ελληνικών ομολόγων αξίας 6 δις ευρώ.
 - (2) Ο λόγος μεταξύ δανείων και καταθέσεων έχει φτάσει στην περίπτωση του κυπριακού τραπεζικού συστήματος το 130%, ποσοστό το οποίο θεωρείται πολύ ψηλό όσον αφορά την επιβίωση και ομαλή λειτουργία των τραπεζών.

Διεθνής νόμος και ΑΟΖ

Ως πρόλογο για το σημείωμα αυτό θα ήθελα να αναφέρω ότι ο όρος Διεθνές Δίκαιο είναι εσφαλμένος. Δεν υπάρχει τέτοιος όρος. Ο όρος είναι Διεθνής Νόμος, ο οποίος κάθε άλλο παρά δικαίος είναι για τα αδύναμα κράτη.

Ο Νόμος της θάλασσας μέσω του UNCLOS (Συνθήκη για το Νόμο της θάλασσας των Ηνωμένων Εθνών) είναι ίσως το κύκνειο άσμα του Κινήματος των Αδεσμεύτων και περιέχει πρόνοιες όπως τις πρόνοιες για την ΑΟΖ που εμποδώνει τα συμφέροντα των μικρών κρατών.

Το πρόβλημα με τις Διεθνείς Συμβάσεις είναι ότι δεσμεύουν μόνο τα κράτη που τις υπογράφουν. Η Τουρκία δεν την υπέγραψε, άρα δεν τη δεσμεύει. Υπάρχει φυσικά το βάσιμο επιχείρημα ότι πολυμερής Διεθνής Σύμβαση που τυγχάνει ευρείας αποδοχής δημιουργεί εθιμικό νόμο που δεσμεύει όλα τα κράτη ανεξάρτητα αν υπόγραψαν μια συνθήκη ή όχι. Αυτό, όμως, είναι μόνο επιχείρημα και η Τουρκία όχι μόνο λόγω Κύπρου αλλά και λόγω Αιγαίου πελάγου θα εναντιωθεί στις πρόνοιες του UNCLOS για την ΑΟΖ γιατί επηρεάζονται τα ζωτικά της συμφέροντα.

Οι πρόνοιες της Σύμβασης για την ΑΟΖ προνοούν για μεθόδους καθορισμού των θαλάσσιων

Τουρκία).

Η Τουρκία εξήλθε νικητής σε αυτή τη σύγκρουση. Κατατρόπωσε, δυστυχώς, την Ελλάδα σε όλα τα μέτωπα και ντρόπιασε τα ελληνικά όπλα αφήνοντας τους Έλληνες να ψελλίζουν ότι ήταν όλα προδομένα, χωρίς όμως να καταδικαστεί κανένας για προδοσία και χωρίς η «εσχάτη προδοσία» να είναι ποινικό αδίκημα. Η Κύπρος είναι ίσως η μόνη χώρα στον κόσμο που δεν ποινικοποίησε την προδοσία.

Εν πάση περιπτώσει, οι αξιώσεις της Κύπρου στην ΑΟΖ, αν και νόμιμες και με ορθή νομική βάση, δεν έχουν ξεκαθαριστεί. Μπορούν να ξεκαθαριστούν μόνο με λύση του Κυπριακού και συμφωνία καθορισμού της ΑΟΖ και με την Τουρκία.

Πρέπει, όμως, να διευκρινιστεί το εξής: Σε όλες τις θάλασσες ισχύει η αρχή της Ελεύθερης Ναυσιπλοΐας, δηλαδή της διέλευσης πλοίων ελεύθερα από οποιαδήποτε θάλασσα. Από τα χωρικά ύδατα ενός κράτους, ένα σκάφος οφείλει να ανταπαιτεί στην πρύμνη του τη σημαία του κράτους του. Η ΑΟΖ, όμως, δεν είναι χωρικά ύδατα και το δικαίωμα διέλευσης είναι απόλυτο. Η ΑΟΖ δίνει στο κράτος που της ανήκει δικαιώματα αποκλειστικής οικονομικής εκμετάλλευσης. Δεν δικαιούται

συνόρων. Οι μέθοδοι εφαρμόζονται όπου τα ενδιάμεσα θαλασσινά νερά είναι λιγότερης απόστασης από 400 χλμ εφόσον το μέγιστο που μπορεί να διεκδικήσει ένα κράτος είναι 200 χλμ. Οι μέθοδοι, όμως, από μόνοι τους δεν δημιουργούν θαλάσσια σύνορα. Τα θαλάσσια σύνορα δημιουργούνται με διμερείς συμφωνίες μεταξύ των εμπλεκόμενων κρατών. Η Κύπρος έχει συμφωνίες με το Ισραήλ, τον Λίβανο και την Αίγυπτο για το θέμα, αλλά όχι με την Ελλάδα και την Τουρκία.

Η Τουρκία, η οποία είναι ιμπεριαλιστική δύναμη της περιοχής, διατυπώνει με ύφος τραμπούκου ασαφείς θέσεις. Κάποτε αφήνει να νοηθεί ότι διεκδικεί για τον εαυτό της θαλάσσιες περιοχές νότια της Κύπρου, διατυπώνοντας περίπλοκα νομικά επιχειρήματα τα οποία είναι αβάσιμα, αλλά κάποτε διεκδικεί «μοιράσι» στον θαλάσσιο πλούτο της περιοχής για λογαριασμό των Τουρκοκυπρίων με βάση τις Συνθήκες Εγγύησης που η τότε ηγεσία της ΕΟΚΑ υπέγραψε.

Όπως και να έχει το πράγμα, την περίοδο 1950-1974 συγκρούστηκαν στην περιοχή μας και ειδικά στην Κύπρο οι τοπικές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Ανατολικής Μεσογείου, της Τουρκίας και της Ελλάδας. (Ελληνική Μερραρχία, γεγονότα του 1963, 1967 και η εισβολή του 1974 από την

όμως να απαγορεύσει τη διέλευση πλοίων από αυτή.

Η κυπριακή κυβέρνηση λέει ότι το Μπαρμπαρός παραβιάζει την ΑΟΖ για να κάνει επιστημονικές έρευνες. Πρώτον, το Μπαρμπαρός δικαιούται να διέρχεται την κυπριακή ΑΟΖ. Δεύτερον, είναι αμφίβολο αν είναι δυνατόν να τεκμηριωθεί ο ισχυρισμός ότι το σκάφος αυτό κάνει επιστημονικές έρευνες. Τρίτον, είναι αμφίβολο αν οι επιστημονικές έρευνες αποτελούν οικονομική εκμετάλλευση.

Φυσικά ο τουρκικός ιμπεριαλισμός είναι ένας προβατόσχημος λύκος. Σουξουλά. Γιατί στέλνουν ντε και καλά τα Μπαρμπαρός έξω που την Λάρνακα και τη Λεμεσό; Αλλά εμείς γιατί βιαζόμαστε να πειραχτούμε; Γιατί υπεραντιδρούμε; Πήρε η Τουρκία έστω και ένα βαρέλι γκαζιού; Πήρε από τον βυθό έστω και ένα βοτσαλάκι; Είναι για αυτό που ούτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε στον ΟΗΕ δεν θα βρούμε κατανόηση ούτε και υποστήριξη. Είμαστε ένα κράτος που στερείται σοβαρότητας, υπεραντιδρά και συμπεριφέρεται σαν ένα ανώριμο υστερικό εννιάχρονο αγόρι.

Καιρός να ωριμάσουμε και να επιστρέψουμε στις συνομιλίες.

Μάριος Γεωργίου

Λάρνακα εν δράσει

Η ομάδα LarnacAct - Λάρνακα Εν δράσει συστάθηκε από δημότες της Λάρνακας αφότου ήρθε στην αντίληψή μας, μέσα από δημοσιεύματα διαδικτυακού περιοδικού, ότι το Λιμάνι της Λάρνακας προορίζεται να μετατραπεί σε βιομηχανικό. Θα υποστηρίξει τις εταιρείες που ασχολούνται με την εξόρυξη φυσικού αερίου, όχι μόνο της Κύπρου

αλλά και της Ανατολικής Μεσογείου. Το θέμα αυτό αποφασίστηκε από κάποιους χωρίς να ληφθεί υπόψη η γνώμη όχι μόνο των δημοτών, αλλά και των αρμόδιων τοπικών αρχών, των οποίων η επίσημη απόφαση, ακόμα, είναι η άρνηση της μετατροπής του Λιμανιού σε Βιομηχανικό. Δεν λήφθησαν υπόψη οι ιδιαιτερότητες του λιμανιού το οποίο βρίσκεται στην καρδιά της πόλης, καθώς και σε άμεση απόσταση εκτός από κατοικημένες περιοχές και από τις παραλίες και τους τουριστικούς πόλους έλξης της πόλης (Φοινικούδες, Μακένζι).

Ας ξεκαθαριστεί ότι δεν είμαστε ενάντια στις ενέργειες εξόρυξης φυσικού αερίου, το οποίο θα επιφέρει οφέλη στη γενική οικονομία της χώρας, όμως είμαστε αντίθετοι σε κάθε απόφαση που λαμβάνεται πίσω από κλειστές πόρτες και με προχειρότητες που δεν αρμόζουν σε τέτοιου είδους σοβαρά ζητήματα για τον τόπο. Δεν τηρήθηκαν βασικοί κανονισμοί και διαδικασίες όπως η εκπόνηση μιας στρατηγικής μελέτης, όπου θα παρουσιάζονται οι επιπτώσεις της μετατροπής στην υγεία/ασφάλεια των κατοίκων και του περιβάλλοντος, αλλά και των πιθανών θετικών αλλαγών στην οικονομία και στον χαρακτήρα της πόλης. Αφού εκπονηθεί η μελέτη τα αποτελέσματά της παρουσιάζονται στο κοινό όπου γίνεται διαβούλευση μεταξύ δημοτών και αρμοδίων αρχών (Σύμβαση Αρχαίων την οποία και κατοχύρωσε η Κύπρος). Στη δική μας περίπτωση δεν ακολουθήθηκε καμιά από τις πιο πάνω διαδικασίες. Το αντίθετο, υπήρξε εμπαιγμός με τις φοβίες και τα αισθήματα των δημοτών από τους αρμοδίους, και τα έργα όχι μόνο συνεχίζονται αλλά έχουν σχεδόν ολοκληρωθεί. Την ίδια στιγμή, η αρχική απόφαση του δημοτικού συμβουλίου που τοποθετήθηκε κατά δεν άλλαξε, αλλά και η επιστολή της Πολεοδομίας ότι τα έργα στο Λιμάνι είναι παράνομα μιας και δεν συνάδουν με το τοπικό σχέδιο της πόλης.

Εμείς ως ομάδα δεν θα σταματήσουμε να απαιτούμε τα αυτονόητα και συνεχίζουμε με σειρά ενεργειών. Απαιτούμε διαφάνεια, απαιτούμε νόμιμες διαδικασίες, σοβαρούς χειρισμούς και όχι προχειρότητες. Απαιτούμε να ληφθούν υπόψη, έστω και τώρα, η υγεία και η ασφάλεια των κατοίκων, ο χαρακτήρας της πόλης και να σταματήσουν κάποιοι να συμπεριφέρονται ως άρχοντες του λαού αλλά ως υπηρέτες του.

ΟΜΑΔΑ ΛΑΡΝΑΚΑ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

Η δυτική «αντιτρομοκρατία»

Κάτω από την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών και με τον Ομπάμα να προεδρεύει του Συμβουλίου Ασφαλείας, οι ΗΠΑ κάλεσαν σε συνασπισμό ενάντια στους τρομοκράτες του Ισλαμικού Κράτους. Σε συνασπισμό που φαίνεται να επείγονται εξαιρετικά να δημιουργήσουν με πρόφαση «... τη συγκεκριμένη και επείγουσα ανάγκη να εφαρμοστεί αυτό το ψήφισμα σχετικά με αυτούς τους ξένους τρομοκράτες πολεμιστές που σχετίζονται με το ISIL [Islamic State of Iraq and the Levant]».

Σε ξένους τρομοκράτες πολεμιστές μετονόμασαν Δυτικοί τους «εξεγερμένους επαναστάτες» τους οποίους στήριξαν, οργάνωσαν και εκπαιδύσαν για να ελέγξουν την Αραβική Επανάσταση. Τώρα, τους μετατρέπουν σε «αντιπάλους» σε μια προσπάθεια να δημιουργήσουν το κατάλληλο κλίμα για να επέμβουν απευθείας ξανά στην περιοχή.

Ευθυγραμμισμένος απόλυτα, ο Υπουργός Εξωτερικών της Κύπρου Ιωάννης Κασουλίδης, δήλωσε, σε ένα υποκριτικό ξέσπασμα αγανάκτησης για τις «φρικαλεότητες», ότι «Είναι καθήκον της Κύπρου να συμμετάσχει στο διεθνή συνασπισμό κατά του Ισλαμικού Κράτους του Ιράκ και του Λεβάντα (IKIL)» μια και «διακυβεύονται οι αξίες του πολιτισμού και η ελευθερία... γιατί είναι ο πολιτισμός μας, είναι η ελευθερία μας η οποία διατρέχει κινδύνους από αυτές τις αρρωστημένες νοοτροπίες»

Οι τζιχαντιστές απέκτησαν αρρωστημένες νοοτροπίες όταν ξαφνικά μετονομάστηκαν από τον Ομπάμα «από πολεμιστές της αντιπολίτευσης για ελευθερία» (opposition freedom fighters), σε επικίνδυνους τρομοκράτες.

Τίποτε δεν είχε εντοπίσει ο Υπουργός μας των Εξωτερικών από τις

αμέτρητες φρικαλεότητες, όσο μόνος διακηρυγμένος στόχος των αρρωστημένων ήταν η ανατροπή του Ασαντ.

Από ολοένα και περισσότερους χώρους έρχονται πληροφορίες ότι η δράση των τζιχαντιστών είναι κατασκευασμένη από τη Δύση για να της δοθεί η απαραίτητη νομιμοποίηση για να επέμβει. Ακόμα όμως και αν η κατάσταση δεν είναι τόσο «βαθιά» σκηνοθετημένη, η αλήθεια είναι ότι οι ανισόρροποι που αποτελούν την ηγεσία του ISIL, είναι δημιούργημα της βαρβαρότητας με την οποία η Δύση αντιμετώπισε τους λαούς της περιοχής, των στρατιωτικών επεμβάσεων, της στήριξης ανελέητων δικτατόρ-

ων. Όπως ο Οσάμα Μπιν Λάτεν, μια σειρά ηγετικών στελεχών τους είναι απόφοιτοι των δυτικών σχολών παραγωγής εγκληματιών, το είδος που από δεκαετίες η CIA επιλέγει και εκπαιδεύει για τις αποστολές της.

Το μέγεθος της διαστροφής της αλήθειας είναι απίστευτο. Η Δυτική πολιτική ηγεσία χρησιμοποιεί την

ύπαρξη των δημιουργημάτων της για να επέμβει ξανά στην περιοχή. Και συγκατανεύει και χειροκροτεί ακούοντας τον Ομπάμα να διακηρύσσει τη δημιουργία μετώπου για την προώθηση των αρχών του Διεθνούς δικαίου.

Αυτό όμως που πραγματικά κρύβεται πίσω από την νέα αυτή Δυτική εκστρατεία δεν είναι παρά τεράστια συμφέροντα. Πάνω στην ανάγκη προστασίας της πιο πλούσιας περιοχής σε πετρέλαιο, έχει προστεθεί και η ανάγκη ελέγχου της κινέζικης, ρώσικης και ιρανικής «εκστρατείας» στην περιοχή για δημιουργία της δικής τους ζώνης οικονομικού και εμπορικού ελέγχου.

Πίσω από την εκστρατεία του Kerry

των ΗΠΑ για «ευαισθητοποίηση» του κόσμου για τις φρικαλεότητες του ISIL, δεν βρίσκεται παρά η κινέζικη εκστρατεία και οι εμπορικές συμφωνίες που έκλεισε σε όλη την έκταση της Ασίας και οι οποίες αποτελούν ρεκόρ για τη χώρα. Δεν βρίσκεται παρά η πρόσφατη επίσκεψη του Ιρανού Πρόεδρου Hassan Rouhani στο Καζακστάν με βασική ατζέντα τη συμπλήρωση της σιδηροδρομικής γραμμής Καζακστάν, Τουρκμενιστάν, Ιράν. Γραμμής που να ενώνει βορρά και νότο, παράλληλης και ανταγωνιστικής με ανάλογες που ενώνουν ανατολή με δύση.

Αυτή είναι η πραγματικότητα πίσω από τη νέα καμπάνια ευαισθητοποίησης του κόσμου για τα εγκλήματα των τρομοκρατών. Μια καμπάνια που στόχο έχει το κτίσιμο νέας επεμβατικής δύναμης στην περιοχή. Οι ισχυρισμοί για συμφωνία της Δύσης με Τεχεράνη, Δαμασκό αλλά και άλλους για την επέμβαση, δεν αποτελούν παρά μέρος του γενικότερου φέματος.

Η παγκόσμια οικονομική κρίση, οι συνθήκες όπου το ζήτημα δεν θα είναι πια καν μοίρασμα κερδών αλλά ζημιών, θα δίνει στις καμπάνιες φέματος αλλά και βαρβαρότητας διαστάσεις χωρίς προηγούμενο.

Πρέπει να τους σταματήσουμε. Η Αριστερά πρέπει να αποκαλύπτει συνεχώς όλη την αλήθεια. Και να συνδέσει την εθνική μάχη της ενάντια στις επιθέσεις της αστικής τάξης στις ζωές των ανθρώπων με τη γενικότερη επίθεση του ιμπεριαλισμού ενάντια στους λαούς του κόσμου.

Σωτήρης Βλάχος

Συνάντηση της Αριστερης Πτέρυγας με τον Γενικό Γραμματέα του ΑΚΕΛ

Συνάντηση της Αριστερης Πτέρυγας με τον Γενικό Γραμματέα του ΑΚΕΛ

Πραγματοποιήθηκε στις 15 του

Σεπτέμβρη συνάντηση αντιπροσωπείας της Αριστερης Πτέρυγας με τον Γενικό Γραμματέα του ΑΚΕΛ Άντρο Κυπριανού. Η

συνάντηση έγινε με πρωτοβουλία της Αριστερης Πτέρυγας με στόχο να συζητηθεί η πολιτική κατάσταση στην Κύπρο όπως ανατακλάται στα αποτελέσματα των Ευρωεκλογών του Μάη.

Στη συνάντηση παραδόθηκε στον Άντρο Κυπριανού έγγραφο της Αριστερης Πτέρυγας με την ανάλυσή-της για τα αποτελέσματα των Ευρωεκλογών και τις προτάσεις-της για την πολιτική της Αριστερας στην επόμενη περίοδο. Στο έγγραφο διαπιστώνεται ότι η απομόνωση της αριστερας που παρατηρήθηκε στην τελευταία περίοδο αρχίζει να ξεπερνιέται και πως με την κατάλληλη πολιτική τοποθέτηση και δράση το ΑΚΕΛ μπορεί και πάλι να διεκδικήσει την εξουσία.

Σε επίπεδο πολιτικής το έγγραφο αναφέρει ότι:

1. Υπάρχει ανάγκη για άμεση λύση του Κυπριακού

2. Επιβάλλεται η εγκατάλειψη του μνημονίου και των πολιτικών λιτότητας

3. Χρειάζεται πανευρωπαϊκός σχεδιασμός της πολιτικής της Αριστερας

4. Μόνο με την εμπλοκή των μαζών μπορούν να βρεθούν λύσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η Κυπριακή και γενικότερα η Ευρωπαϊκή κοινωνία.

Η συζήτηση έδειξε σημαντική σύγκλιση απόψεων στα θέματα που θίχτηκαν και διαπιστώθηκε η ανάγκη για τακτικές επαφές και συντονισμό της δράσης του ΑΚΕΛ και της Αριστερης Πτέρυγας.

Στο τέλος της συνάντησης έγιναν δηλώσεις προς τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας από τον Άντρο Κυπριανού εκ μέρους του ΑΚΕΛ και τον Θέμο Δημητρίου εκ μέρους της Αριστερης Πτέρυγας.

Anastasiadis'in Akrobatlığında Kıbrıs Sorunu

Anastasiadis'in Başkanlığa, DİSİ'nin de hükümete gelişinin üzerinden bir buçuk yıl geçmiş olmasına karşın Kıbrıs sorunu yıllardır olmadığı kadar kötü durumda bulunuyor.

Anastasiadis'in ilk yıkıcı hareketi, Başkanlığa seçilmesinden 15 gün sonra, banka mevduatlarının tıraşlanması ve Yunanistan'daki Kıbrıs bankalarının satışı oldu.

Bu hareket, bankalara ve Kıbrıs'taki bankacılık sistemine olan inancı, tüm ekonomiye felaket boyutunda etki edecek şekilde sarstı.

İkinci yıkıcı hareketi ise, Kıbrıs sorununa ilişkin oldu. Kıbrıs MEB'ine giren Barbaros'u bahane ederek Kıbrıs Türk toplumuyla müzakerelerden çekildi. Bu hareketle, müzakereleri ve Kıbrıs sorununun çözümünü, gelecekte ne gibi sonuçlar doğuracağı belli olmayacak şekilde dondurucuya kaldırmıştır.

Müzakerelere ara verilmesi, Kıbrıs Rum toplumunu Türkiye ve Kıbrıs Türk toplumuyla karşı karşıya getirmektedir. Çözümüne son engeli koyması ve bölünmüşlüğü kesinleştirilmesi için geriye kalan son adım, milliyetçilerin ve hamasetçilerin istediği gibi, barikatların kapatılması kalmıştır.

Anastasiadis Başkanlık görevini üstlendiğini, kendinden önceki başkandan daha cesurca ilerleyeceği gibi, Tasos'a karşı muhalefetmiş gibi ve Annan Planı'na dair tutumuyla o dönemden beridir süre gelen bazı belirsiz umutlar doğurmuştu. Ancak Anastasiadis göreve gelmesiyle, kendisini iktidara taşıyan güçler dengesinde başı boş gezinerek, temsil ettiği zümrenin çıkarlarını birincil görev edinmiştir ve Cumhuriyet kurulduğundan beridir en barbar ve halk karşıtı ekonomik politikalarla, kendi ve genel anlamda DİSİ'nin erkini sağlamlaştırmaya çalışmaktadır.

Hristofyas-Talat uzlaşmalarını terk etmesi ve müzakerelere sıfırdan başlaması, Maraş'ı müzakerelerin başlamasının önkoşulu olarak sunması, Eroğlu'yla en fazla iki-üç saatte varılabilecek bir açıklama için altı ay harcamış olması, müzakerelerin sonu konusunda takvimi kabul etmemesi ve şimdi de ilk bahanedeki müzakereleri durdurması, Anastasiadis'in şu anda ilgilendiği tek şeyin zamanı tüketmek, iktidarını sağlamlaştırmak ve ikinci bir beş yılın planları yapmak olduğun kanıtlamaktadır.

Bütün bunlar, ekonominin derin bir gerileme ve dağılma durumunda olduğu ve bunu ortadan kaldıracak tek unsur, Maraş'ın ve diğer bölgelelerin yeniden inşası, istikrar ve yatırımlar, dev Türkiye pazarına giriş, hidrokarbonların değerlendirilmesi vs. vs. gibi faydalar sağlayacak Kıbrıs sorununun çözümünü gerçekleştirmektedir.

Aynı zamanda Anastasiadis ve destekçileri, Kıbrıs Cumhuriyeti'ni idare ederek ve Kıbrıslı Türkleri görmezden gelerek hidrokarbon yataklarını tek başlarına kullanabilecekleri yanılgısına kapılıyorlar. Kıbrıs Türk toplumu karşısında son

yıllarda kibirle dile getirdikleri görüş, Kıbrıs Türk toplumunun bundan çözüm sonrasında faydalanacağı şeklindedir.

Bu kibir, İsrail'le Münhasır Ekonomik Bölge'nin (MEB) belirlenmesi, Amerikan şirketi Noble ve İsrail şirketi Delek'le imzalanan anlaşmalar sonrasında edinilmiştir. Bu şekilde, Avrupalı ve Amerikalı diplomatların, hidrokarbonlardan faydalanmak ve bölgesel merkez haline gelmeyi istiyorsak Kıbrıs sorununun çözümünün gerektiği şeklindeki uyarılarını ve tavsiyelerini dikkate almayıp Türkiye faktörünü de görmezden gelerek, yeterli korumayı edindiklerini sandılar.

Anastasiadis, müzakere masasına "enerji" konusunu da getirerek çözüme doğru kararlı adımlar atmak yerine hiçbir takvimi kabul etmeyerek ve küstahlık ve kurnazlıkla, beş yıllık görev süresinin sona ereceği 2018 yılından önce çözüme ulaşmayı görmeyi istediğini söyle-

yerek (Alithia gazetesi) sürekli zamanı tüketmeye çalışmaktadır.

S300'lerde olduğu gibi, destekçisi DİKO olan bir DİSİ'nin iktidarda olmasının tehlikeli olduğu görülmektedir. Batı'nın egemen çıkarlarıyla bölgenin çıkarlarının oran ve dengeleri konusunda bilgi sahibi olmadan Türkiye'yle sadece Kıbrıs'a ve halkına fayda sağlamayacak bir mücadeleye girmektedirler. Mısır'la yaptıkları gibi imzaladıkları anlaşmalar konusunda Yunanistan ve Kıbrıs hükümetleri arasındaki kutlamalar, milli anlaşmazlıkların üzerine yağ dökmede, milliyetçiliği ve çok kısa süre ve acı bir şekilde gerçek olmadıklarını anlayacağımız yanılgıları artırmaktadır. Kıbrıs sorunu çözülmeden hidrokarbonları kullanmanın bir yolu bulunsa bile bu, çözüm ve yeniden birleşmenin değil, uzun vadede küçük Kıbrıs Rum devletçisi anlamına gelecek bölünme ve iki devletin katalizörü olacaktır.

Aynı zamanda bu politikaları Kıbrıslı Türkleri Türkiye'nin kollarına itmekte ve Türkiye'ye, şimdi hidrokarbon konusunda olduğu gibi, Kıbrıslı Türklerin koruyucusu gibi ortaya çıkma ve Eroğlu için de bahane teşkil eden, birlikte Kıbrıs Rum tarafını çözüm müzakerelerini terk etmekle suçlama imkanı vermektedir.

Tüm bu olaylarda trajik olan, Sol'un da, müzakerelerin kesilmesini (geçici ya da sürekli

olması bir şeyi değiştirmez) ve egemenlik haklarına müdahale (uluslar arası hukuka göre denizler egemenlik hakkı değildir) felsefesini, Kuzey'deki askerlerin varlığını ve hem bunların hem de Barbaros'un gitmesi için Kıbrıs sorununun çözülmesi gerektiğini unutarak benimsemesi ve Anastasiadis'i bu tehlikeli yolda takip ediyor olmasıdır.

Kıbrıs solunun ve işçi sınıfının 'milli birlik ve beraberlikten' kazanacağı bir şey yoktur. Aksine bu, sağın ve burjuva sınıfının güçlenmesine yardımcı olur. Özellikle bugünkü ekonomik kriz ve hükümetin çalışanlar karşısında sürdürdüğü katı tasarruf siyaseti koşullarında milli birlik kamufajı bir gerekliliktir. Ayrıca Kıbrıslı Rumların milli birliği Eroğlu ve Kuzey'deki milliyetçilere kendi milli birliklerinin propagandasını yapmaları için gerekli silahları vermektedir. Özellikle Eroğlu'nun Nisan ayında yapılacak başkanlık seçimlerini yeniden kazanması çabasına yardımcı olmaktadır.

Eğer Anastasiadis, çeşitli bahanelerle müzakerelere geri dönmeyi reddetmeye ve Kıbrıs sorununun çözümünü amaçlayan öneriler ve girişimler üstlenmeye devam ederse, Sol Anastasiadis'le yolunu ayırmalıdır. Kıbrıs sorununun çözümü, Türkiye'nin olumlu yada olumsuz tavırından değil, Kıbrıslı Türklerin kazanılması ve harekete geçirilmesinden (ki bunu 2003-4 yıllarındaki eylemleriyle kanıtladılar) geçer. Türkiye, kendi çıkarları için iki toplum arasındaki anlaşmazlık ve görüş ayrılıkları dönemlerini kullandığını göstermiştir. Çözümün anahtarı Türkiye'nin değil Kıbrıslı

Rumlarla Kıbrıslı Türklerin birliği ve beraber hareket etmelerindedir.

Bölgemizin tümünde bugün hakim olan kriz ve istikrarsızlık koşullarında Kıbrıs sorununun çözümü hem Güney hem de Kuzey için acil gereklilik taşır. Sol, böyle bir umut için Kıbrıslı Rumlar arasında seferberlik başlatır ve Kıbrıslı Türk kitleleri ve örgütleriyle ortak hareket ederse tarihi bir rol üstlenebilir.

Solun dikenli tellerin her iki tarafında da inandırıcı olması, her iki toplumun çıkarlarına saygı gösteren ve bunları iler götürmeyi amaçlayan kendi çözüm planını şeffaf süreçlerle ortaya koyması ve bugünün parametresi olarak hidrokarbonların kullanılması konusunu bunlara dahil etmesiyle mümkündür.

Bu tür bir hareket, dikenli telin iki tarafındaki milliyetçi hareketleri dayanaksız bırakacak ve Anastasiadis ile Eroğlu'nu, ya müzakere masasına ciddiyetle oturup Kıbrıs sorununun çözümü yada dışlanma seçeneğiyle karşı karşıya bırakacaktır. Kıbrıs sorununun çözümü Türkiye'nin çıkarlarına da hizmet edecek ve bölgedeki varlığını sürdürme ve yeni bir iki toplumlu federal cumhuriyete karşı çıkmak için sunduğu her türlü bahaneyi ortadan kaldıracaktır.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Η ώρα της Αριστεράς

Η ελληνική κοινωνία έχει βυθιστεί σε βαθιά, παρατεταμένη κρίση που η λιτότητα δεν μπορεί να αντιμετωπίσει. Οι πρόσφατες δηλώσεις Σαμαρά για σύντομη έξοδο από το μνημόνιο, με συμφραζόμενα ότι οι θυσίες του ελληνικού λαού είχαν αποτέλεσμα, δεν έχουν καμιά σχέση με την πραγματικότητα.

Στον έκτο χρόνο της πολιτικής των μνημονίων που η ευρωπαϊκή αστική τάξη σε απόλυτη σύμπνοια με την ελληνική έχει επιβάλει στην Ελλάδα, η χώρα έχει μετατραπεί σε μνημονιακό ερείπιο. Αυτό δεν αποτελεί συμπέρασμα της αντιπολίτευσης, αλλά συμπέρασμα σε καλοκαιριάτικη έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας.

«Δραματική καθίζηση της ποιότητας ζωής των νοικοκυριών, φρενήρη αύξηση των οικογενειών που διαβιούν σε παράγκες, υπερδιπλασιασμό των νοικοκυριών που ζουν με λιγότερα από 750 ευρώ το μήνα και μετατροπή της Ελλάδας από χώρα υποδοχής σε χώρα αποστολής μεταναστών...»

Πολλοί Έλληνες ζουν πια σε καλύβες και παράγκες: «Οι άνθρωποι που έχασαν το σπίτι τους το 2012 ξεπέρασαν τις 27.000, δηλαδή 71% περισσότεροι από το 2008, όταν είχαν καταγραφεί 16.000.»

Την ίδια εικόνα σκιαγραφεί και ο Γιάννης Βαρουφάκης που, μεταξύ πολλών άλλων παρεμβάσεων του για την ελληνική κατάσταση, είχε μέσα στην Άνοιξη δηλώσει στην αυστριακή εφημερίδα «Ντερ Στάντάρντ», ότι «η Ευρωπαϊκή Ένωση λείει ψέματα στους ανθρώπους στην Ευρώπη. Ποτέ η Ελλάδα δεν ήταν τόσο χρεοκοπημένη, όσο σήμερα... Μπορεί να γίνεται λόγος για ανάρρωση μιας οικονομίας, που βρίσκεται σε ύφεση επί έξι χρόνια, μόνον όταν επενδύσεις και απασχόληση αυξάνονται και όταν δίνονται δάνεια, αλλά τίποτε από αυτά δεν συμβαίνει στην Ελλάδα».

Δεν χρειάζεται όμως ούτε η έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδας ούτε ο Βαρουφάκης για να δημιουργηθούν... καχυποψίες για τις πιο πάνω δηλώσεις

Σαμαρά. Τις δημιουργεί η ίδια η κυβέρνηση. Σε δηλώσεις του στο πρακτορείο Reuters, ο υπουργός Οικονομικών επιβεβαίωσε τη νέα μνημονιακή συμφωνία, με εποπτεία από τους δανειστές και παραμονή του ΔΝΤ.

Οι καταστροφές στην οικονομία έχουν ήδη φτάσει το μέγεθος που η κρίση του 1929 είχε επιφέρει στην αμερικάνικη, δημιουργώντας συνθήκες ανοικτής ταξικής αντιπαράθεσης όπου δεν υπάρχουν περιθώρια συμβιβασμών.

Τρεις φορές από την εποχή των επαναστατικών κινητοποιήσεων των ελληνικών μαζών το 2012, η κυβέρνηση της δεξιάς έφτασε στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Πρώτο, το κλείσιμο της ΕΡΤ και η βίαιη καταστολή των εργαζομένων δημιούργησε μεγάλη αντίδραση, μαζικές συγκεντρώσεις και αμφισβήτηση που έγιναν το επίκεντρο των ελληνικών εξελίξεων για μήνες. Σε οριακό σημείο έφτασαν, επίσης, τα πράγματα με την ψήφιση των προϋπολογισμών όπου τρεις βουλευτές μόνο αν είχαν ψηφίσει από την αντίθετη, η κυβέρνηση της δεξιάς θα είχε τερματίσει τη θητεία της.

Κορυφαίο ίσως γεγονός όλης αυτής της περιόδου ήταν η δολοφονία Φύσσα από τους φασίστες της Χρυσής Αυγής και τα γεγονότα που ακολούθησαν, που ήταν συγκλονιστικά. Τόσο, που τα έθαψαν όσο μπορούσαν ειδικά στο διεθνές επίπεδο. Μέσα σε λίγες μόνο ώρες οι μάζες είχαν πάρει την πρωτοβουλία και είχε ξεκινήσει το κυνήγι της Χρυσής Αυγής. Η απότομη απόφαση της κυβέρνησης Σαμαρά να ξεκινήσει η ίδια το κυνηγητό και τις συλλήψεις, κάτι που δεν είχε ούτε καν υπονοήσει προηγουμένως, παρόλες τις δολοφονίες, πράξεις βίας και παρανομίας των φασιστών που είχαν προηγηθεί, δεν ήταν παρά αποτέλεσμα του τρόμου μπροστά στην κίνηση των μαζών και προσπάθεια να τους αφαιρεθεί η πρωτοβουλία.

Τα οικονομικά αδιέξοδα της χώρας βαθαίνουν συνεχώς. Η αστική δημοκρατία έχει χάσει κάθε δυνατότητα για

λύσεις, που είτε θα μπορέσει να προσφέρει η Αριστερά είτε αυτό θα το κάνουν τα πραξικοπήματα, ο φασισμός, ο πόλεμος. Η Αριστερά θα μπορούσε ήδη να έχει αλλάξει τα δεδομένα και όχι μόνο τα ελληνικά. Ενώ η πτώση αυτής της κυβέρνησης σε εκλογές που αναπόφευκτα θα προκληχτούν την αμέσως επόμενη περίοδο είναι προδιαγραμμένη, αυτό θα μπορούσε να είχε ήδη συμβεί. Είναι απίστευτο αλλά οι τεράστιες δυνατότητες είναι παρούσες από πολύ καιρό τώρα. Η αδυναμία, όμως, να καταρτιστεί ενιαίο αριστερό μέτωπο ακόμα και μόνο με ΣΥΡΙΖΑ και ΚΚΕ, πάνω σε καίριους στόχους που ήδη υπάρχουν στο πρόγραμμα και των δύο κομμάτων, όπως η εθνικοποίηση και κοινωνικός έλεγχος του τραπεζικού συστήματος, παρατείνει την κρίση αλλά και τους κινδύνους για την ελληνική κοινωνία.

Αυτή η αδυναμία να κτιστεί το μέτωπο είναι ακατανόητη και βαραίνει κύρια το ΚΚΕ. Οι ευκαιρίες για την τελική επίθεση ενάντια στην κυβέρνηση του κεφαλαίου διαδέχονται η μια την άλλη. Από τα πιο πρόσφατα παραδείγματα, το μεγάλο οικονομικό έγκλημα, ή καλύτερα, ακόμα ένα μεγάλο οικονομικό έγκλημα που η κυβέρνηση επιχειρεί να διαπράξει: την πώληση των μεγαλύτερων λιμανιών της χώρας, του Πειραιά και της Θεσσαλονίκης και την παράδο-

σή τους σε ντόπια και ξένα συμφέροντα.

Κορυφαία, όμως, πρόκληση είναι αυτό που τώρα βρίσκεται σε πλήρη εξέλιξη. Σε μια εποχή βαθιάς ελληνικής αλλά και παγκόσμιας κρίσης, στην οποία οι τράπεζες έχουν παίξει καθοριστικό ρόλο, αντί να επιβάλλεται ολοένα και περισσότερος κοινωνικός έλεγχος στη λειτουργία τους, αυτό που συντελείται είναι να μετατρέπονται ολοένα και περισσότερο σε ρυθμιστή της κοινωνίας. Τώρα, που η στήριξη των επιχειρήσεων από το τραπεζικό σύστημα πρέπει να αποτελεί τον κορυφαίο οικονομικό στόχο για να αντιμετωπιστεί η κατάρτα της ανεργίας και της κοινωνικής διάλυσης, στις τράπεζες έχει δοθεί το ελεύθερο να προβαίνουν σε εκκαθάριση όσων επιχειρήσεων οι ίδιες κρίνουν σκόπιμο χωρίς κανένα κοινωνικά ή νομικά προσδιορισμένο κριτήριο.

Είναι χωρίς τέλος οι προκλήσεις απέναντι στην ελληνική κοινωνία. Προκλήσεις που η κάθε μια θα μπορούσε από μόνη της να αποτελέσει το εφιαλήριο της τελικής επίθεσης της Αριστεράς. Δεν μπορεί να σταθεί δικαιολογία για την έλλειψη μετώπου. Η ελληνική κρίση ωριμάζει. Οι δυνατότητες αλλά και οι ευθύνες της Αριστεράς είναι τεράστιες.

Σωτήρης Βλάχος

Η επιστροφή των δεινοσαύρων

Θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο χαρακτηρισμός της Κύπρου ως «περιοριστικό στοιχείο της ΕΕ» ήταν ένα γλωσσικό ολισθήμα ενός υπηρέτη της δυτικοευρωπαϊκής και κυρίως της γερμανικής κεφαλαιοκρατίας. Η αλήθεια είναι χειρότερη. Ο χαρακτηρισμός αυτός ήταν στο γραπτό κείμενο του κυρίου Σαμαρά (κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στην Κύπρο). Είναι ένας χαρακτηρισμός που ανοίγει το κέλυφος της συγκινημένης ψυχής του κυρίου πρωθυπουργού και αποκαλύπτει μια ψυχή πουλημένη στο διάβολο του παραπαίοντος καπιταλισμού. Αυτός ο χαρακτηρισμός έγινε μεν για την Κύπρο, αλλά δεν βλέπουμε γιατί να μην αφορά και την ίδια την Ελλάδα και να δείχνει πώς ο πρωθυπουργός της χώρας αυτής σκέφτεται για τη χώρα του. Παρακολουθώντας το συλλογισμό του, θα μπορούσαμε επίσης να υπενθυμίσουμε ότι και η Κύπρος και η Ελλάδα είναι περιοριστικά στοιχεία υποθηκωμένα στο διεθνές κεφάλαιο. Κατά συνέπεια θεωρούμε ότι το μέταλλο που πήρε από τον ηγέτη των αγωνιστών της ΕΟΚΑΑ αλλά και της ΕΟΚΑ Β, του αξίζει πέραν πάσης αμφιβολίας. Ας χαίρεται ο ένας τον άλλο! Το ελάχιστο που οφείλει τώρα ο κύριος Σαμαράς στους αγωνιστές, είναι να αναρτήσει το δώρο του, «η επιστροφή των δεινοσαύρων», στο πρωθυπουργικό γραφείο. (Από τη Δεύτερη Ανάγνωση: 2ha-cy.blogspot.com)

